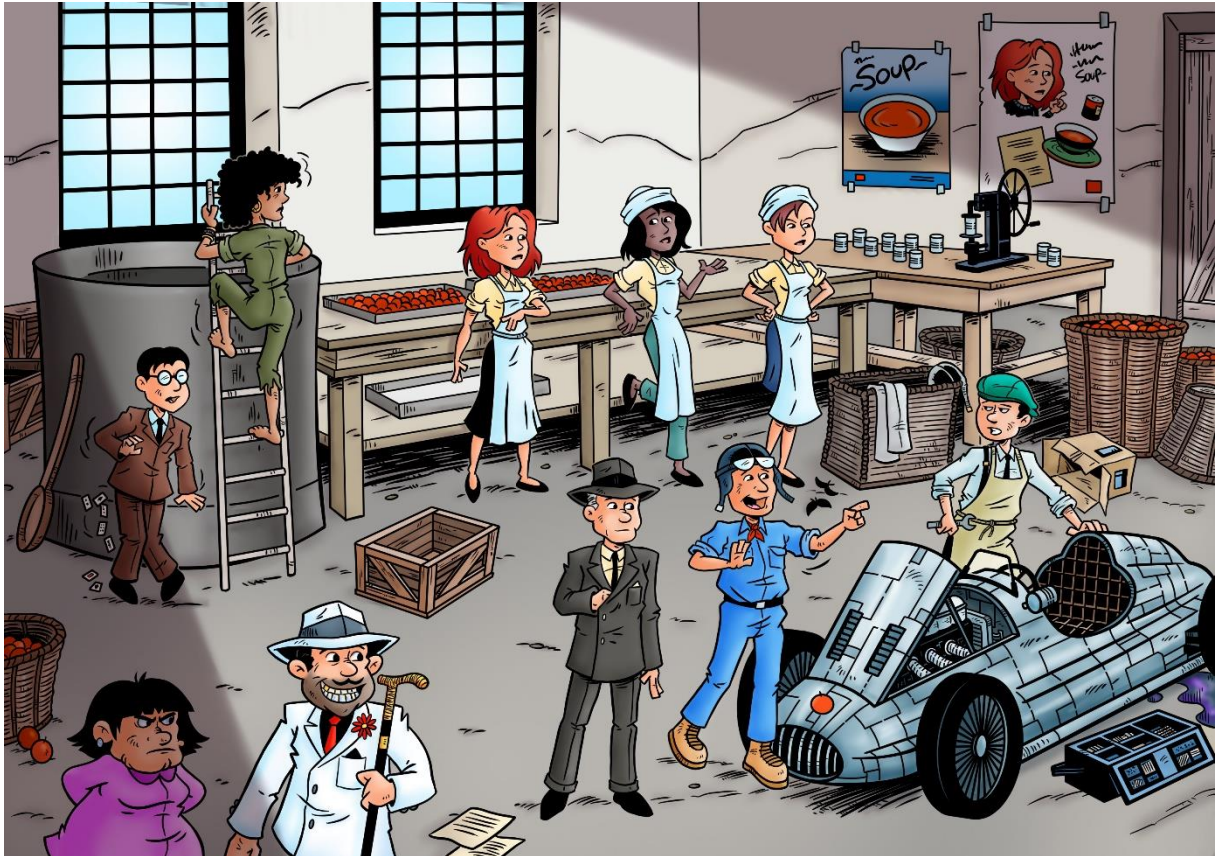

Alles draait in de soep

-een blijspel in drie bedrijven-
door

Bruno Buteneers

KORTE INHOUD

1933, in de Zuid-Italiaanse regio Basilicat staat een kleine soepfabriek. Eigenares **Isabella** doet alles om haar hoofd boven water te houden, zodat ze niemand van haar medewerkers **Valentina** of **Dafne** hoeft te ontslaan. Maar de rekeningen blijven binnenstromen.

Schuldeiser **Carlo** komt langs en hij blijkt haar vader te zijn. Isabella wil hem belangrijk nieuws melden, maar daar heeft hij geen oren naar. Carlo heeft zelf nog groter nieuws: met zijn geld en het talent van zijn bastaardzoon **Ricardo** gaan ze de autosport in.

Met haar allerlaatste centen heeft Isabella door **Otto** een wagen om soep aan huis te bedelen laten maken. Professor **Salvatore** probeert Valentina te overtuigen om weer terug te keren als hoogleraar naar de universiteit van Napels. Ook maffialeider **Don Piston** en zijn bazige rechterhand **Lucia** vallen binnen. Ze zijn opzoek naar een ontsnapte werkkraft uit de tomatenplantages: **Bambi**. Don Piston laat zijn oog vallen op de charmante soepfabriek en probeert Isabella te chanteren.

Ten einde raad besluit Isabella haar vader en zijn bastaardzoon te bekampen in de ultieme machowereld... op het racecircuit.

PERSONAGES in volgorde van verschijnen

(5 dames – 5 heren)

ISABELLA MINESTRA, leeftijd tussen 20 en 40 jaar, eigenares van de fabriek, hunkert al heel haar leven tevergeefs naar de erkenning van haar vader. Daardoor is ze vastberaden, ietwat koppig en lijdt ze aan tunnelvisie.

VALENTINA BOTANICA, leeftijd tussen 20 en 40 jaar, arbeidster in de fabriek, maar is eigenlijk hoogleraar aan de universiteit van Napels, ze vecht vurig tegen vrouwenonrecht.

DAFNE SILENZIOSO, leeftijd tussen 20 en 40 jaar, arbeidster in de fabriek, door haar spreekangst een vrouw van heel weinig woorden. Ze is zeer expressief met haar mimiek. Na de pauze heeft ze wel veel te zeggen.

Isabella, Valentina en Dafne dragen een mouwloos shirt en een effen schort. Na de pauze dragen ze werkpakken (en kleefsnorren).

CARLO MINESTRA, leeftijd tussen 40 en 60 jaar, vader van Isabella, gefortuneerd, strak in het pak, das en hoed. Carlo is (te) streng voor zijn dochter.

RICARDO BASTARDO, leeftijd tussen 20 en 40 jaar, bastaardzoon van Carlo, een beetje een kind in het lichaam van een volwassene.

OTTO BAHN, leeftijd tussen 30 en 50 jaar, Duitse motortechnieker in werkpak die vlak voor WOI naar Italië gevlucht is.

BAMBI SCHIAVO, leeftijd tussen 20 en 40 jaar, onderbetaalde arbeidster op de tomatenplantage van Don Piston, ze draagt een gescheurde salopette met korte pijpen.

SALVATORE PROFESSORE, leeftijd tussen 40 en 60 jaar, professor in de rechten die een boontje voor Valentina heeft. Salvatore heeft gokschulden.

DON PISTON, leeftijd tussen 40 en 70 jaar, maffiabaas, wit pak, roos in de borstzak, sluwe wolf in schaapsvacht, verzot op gokken.

LUCIA, leeftijd tussen 40 en 70 jaar, rechterhand (capo) van Don Piston, harde tante, bazig en veeleisend, maar exact het omgekeerde wanneer ze verliefd wordt op Otto.

DECOR

Voor de pauze: **een Italiaanse soepfabriek.**

Met een deur links en een deur rechts. Veel houten kratten of rieten manden vol tomaten. Aan de linkerkant een grote ketel (waar een persoon zich makkelijk in kan verbergen) met deksel. Een reusachtige houten lepel steunt tegen de ketel en een (trap)laddertje. Aan de muur één of twee posters die duidelijk geïnspireerd zijn op Campbell Soup- advertenties uit de jaren dertig (het mag het hoofdpersonage Isabella zijn).

Een werkbank (of schragen) waar ruimte is om rechtstaand groenten achter te snijden. Een bankje vol (lege) conserven voor het inblikken van de soep.

Een soort mechanische groenten snijder, iets om met een grote zwengel om aan te draaien (genre voederbietensnijder).

Alles ademt de sfeer uit van een klein atelier uit de jaren dertig van de vorige eeuw, gelegen in Zuid-Italië. Alsof alles in een houten stal plaatsvindt waar de zon door de kieren binnen schijnt. Onder een groot zeil zit de 'verrassing': een compacte eenzitter, een cabrio racewagen die duidelijk geïnspireerd is op de Mercedes-Silberpfeil (uit de jaren dertig van de vorige eeuw).

De illustratie op de voorzijde is hier een mooi voorbeeld van.

Na de pauze: **een garagebox in de pitstraat van een racecircuit.**

Het ziet er allemaal uit zoals een (oude) garage. Op de grote soepketel mag nu het opschrift 'olie' hangen. Er staat een stapel banden. Er kunnen nu (auto)onderdelen op de werkbank liggen. De grote lepel is nu een stok met een (krijt)bord op (om de coureur op het circuit een boodschap mee te kunnen geven). De wagen uit het eerste deel is liefst verdwenen, desnoods afgedekt of ernstig gedemonteerd.

EERSTE BEDRIJF

(Het doek gaat open. Het lied Mañana (Is Soon Enough For Me) van Jackie Davis speelt. Rechts achter de werkbank hakt Isabella tomaten in stukken. Naast haar snijdt Valentina uien. Ze bewegen mee op de muziek. Dafne begint ritmisch aan de zwengel van de groenten snijder te draaien wanneer de orgel in het lied begint.)

ISABELLA : *(na 34 seconden muziek)* Tomaten!

VALENTINA : *(na 36 seconden muziek)* En uien!

BEIDEN : *(na 38 seconden muziek)* We draaien het allemaal in de soep!

ISABELLA : *(na 41 seconden muziek)* Patatten!

VALENTINA : *(na 42 seconden muziek)* Of courgetten!

BEIDEN : *(na 45 seconden muziek)* Alles gaat in onze pot!

(Na 1m20 dooft de muziek stilletjes uit. Isabella komt naar de voorgrond.)

ISABELLA : *(lachend)* Weet je nog toen we per ongeluk die gele paddenstoelen in onze soep deden?

(Valentina en Dafne giechelen. Een hand gooit een aantal brieven aan de rechter deur naar binnen.)

VALENTINA : *(roept)* **Il postino!** Isabella, de postbode is er!

(Isabella haast zich naar de rechterdeur)

ISABELLA : Huh? Hij is al weer weg, dat voorspelt meestal niet veel goeds.

(Isabella pakt de brieven op en komt naar voren. Ze opent een enveloppe en bekijkt de brief. Dan opent ze een andere enveloppe, ze bekijkt de brief en dan begint ze te snikken.)

VALENTINA : Door de uien?

ISABELLA : *(snikkend)* Door de rekeningen!

(Valentina en Dafne komen naar voren en ze knuffelen Isabella. Isabella veegt een laatste traan weg.)

VALENTINA : We slaan er ons wel door. Het grote nieuws, weet je nog?

ISABELLA : Als we failliet gaan, dan moet ik jullie op straat zetten! De rekeningen stapelen zich maar op.

VALENTINA : (*strijdvaardig*) We maken hier de lekkerste soep uit de regio. Neen, van het hele land!

DAFNE : (*hevig bemoedigend en overtuigend knikken*).

ISABELLA : Wat zou ik toch zonder jullie zijn? Dafne, mijn harde werkster. Veel daden, maar weinig woorden.

DAFNE : (*glimlacht ietwat verlegen en haalt haar schouders op*).

ISABELLA : (*stapje naar Valentina*) En jij Valentina? Waarom werkt een genie als jij in een soepfabriek? Een hele dag groenten schillen, snijden en koken.

VALENTINA : We leven jammer genoeg in een door mannen gedomineerde wereld.

ISABELLA : Maar Salvatore Professore komt nog steeds langs, in de hoop je te overtuigen om terug te keren naar de universiteit van Napels.

VALENTINA : Ook in die wereld neemt niemand een vrouw serieus.

(*Carlo komt langs rechts op, gevolgd door Ricardo.*)

CARLO : Ik wil een vrouw wel serieus nemen.

VALENTINA : (*niet blij*) Carlo en Ricardo!

(*Dafne gaat weer achter de werkbank staan en ze begint rustig tomaten te snijden.*)

ISABELLA : Carlo, ik heb je brieven zonet gekregen. Je had je de postzegels kunnen besparen. Je kon ze nu toch gewoon zelf aan mij geven?

CARLO : Isabella, wil je het werk van **Il postino**, de postbode, ook nog afpakken?

ISABELLA : Ik pak niemand zijn werk af.

CARLO : (*verrast*) Oh neen? Een economische crisis. Duizenden mannen zitten werkloos thuis. Jullie drie pikken hun werk in. Drie vrouwen doen hier het werk van drie mannen. Het werk dat zij beter zouden kunnen doen.

VALENTINA : (*neemt een prei en zet boos een stap zijn richting uit*). Ik zal jou eens vertellen wat voor werk jullie mannen beter kunnen doen en waar je het kan steken...
(*zwaait met de prei*)

(Isabella houdt haar tegen en duwt haar terug. Hoofdschuddend gaat Valentina naast Dafne staan. Valentina begint verwoed met het mes de prei te hakken, duidelijk met ingehouden woede.)

CARLO : *(kijkt rustig rond, schamper lachje)* Een gezellig vrouwenclubje.
(ietwat geamuseerd) Och ja, dan is er die idioot nog. Waar is hij eigenlijk? Otto was het zeker?

ISABELLA : Je hebt de huur weer laten stijgen.

CARLO : Ricardo, **pomodoro per favore!** Een tomaat, alstublieft!

(Ricardo neemt pijsnel een tomaat uit een mand en gooit ze in een boogje naar Carlo. Valentina en Dafne komen geboeid dichterbij staan om mee luisteren.)

CARLO : Iedere vrouw maakt toch haar eigen soep? Waarom kant-en-klare producten aanbieden? Een eigen zaak begint met een goed idee. En dit hier, deze soepfabriek? Dat is geen goed idee. Dit gebeurt er met slechte ideeën.
(knijpt de tomaat rustig en duidelijk zichtbaar tot moes.)

RICARDO : *(klapt in de handen en dolblij)* Goed gezegd, papa!

CARLO : Ricardo, **un altro pomodoro per favore!** Nog een tomaat, alstublieft!

(Opnieuw neemt Ricardo pijsnel een tomaat uit de mand en gooit ze in een boogje naar Carlo.)

CARLO : Isabella, geloof me vrij, ik ben eigenlijk nog een schappelijke vent met schappelijke interessen. Maar je hebt ook nog de onderwereld en... **de maffia.** Als je in de wurggreep komt van kerels zoals Don Piston, dan gebeurt er dit met jullie. *(knijpt de tomaat rustig en duidelijk zichtbaar tot moes.)*

RICARDO : *(klapt in de handen en dolblij)* Goed gezegd, papa!

CARLO : En dan heb ik het nog niet gehad over de steenharde realiteit van...
Ricardo, **un altro pomodoro per favore!** Nog een tomaat, alstublieft!

(Voor Ricardo een tomaat kan nemen, heeft Valentina al een conservenblik vast en gooit ze het blik in een boogje naar Carlo. Carlo knijpt twee keer verwoed, maar tevergeefs. Daarna lacht hij fijntjes.)

CARLO : En dit hier. Wie wil er in hemelsnaam soep uit blik eten? Wat een idee! Hoe haal je zoiets in je hoofd, Isabella?

ISABELLA : Ik begrijp het... **papa**. We doen hier echt ons stinkende best om de beste soep te bereiden en tijdig al de rekeningen aan u terug te betalen.

CARLO : Dat mag ik hopen.

ISABELLA : Maar **papa**, wat ik eigenlijk wilde vertellen. Ik heb groot nieuws, heel groot nieuws.

(Isabella stapt op het doek af, ze grijpt de hoek van het doek beet en...)

CARLO : *(houdt haar tegen)* Isabella, wacht, **ik** heb nog groter nieuws.

ISABELLA : *(teleurgesteld en ongeloof)* Wat?

CARLO : Fijn dat je interesse vertoont. Je broer Ricardo heeft een gave, een talent.

ISABELLA : *(fel)* **Ricardo Bastardo** is niet mijn broer! Jij hebt mama bedrogen. Jij hebt haar bedrogen toen ze doodziek was! En bij je minnares heb je eindelijk de zoon gekregen die je altijd al wilde.

CARLO : Isabella, luister, ik heb een raceteam gekocht. Ricardo gaat wedstrijden winnen. Met mijn geld en zijn talent!

ISABELLA : *(verontwaardigd)* Wat?

CARLO : Hier en daar ga ik dus een kleine prijsstijging moeten doorvoeren.

RICARDO : *(dolblij)* Ik word de snelste autocoureur van Italië! Vrooaaaaarrrr!

(Ricardo rent even in het rond. Hij maakt racegeluiden en doet alsof hij verwoed aan een stuur draait.)

VALENTINA : *(fluit op haar vingers)* Hé, Ricardo!

(Ricardo stopt abrupt naast Carlo en gaapt Valentina aan.)

VALENTINA : *(beeldt het uit)* Je moet niet alleen aan een wielje draaien. Racen is veel meer. Je moet ook schakelen, remmen en onderdelen vervangen!

RICARDO : *(zoals een kind)* Papa! Ze plagen mij!

CARLO : Och, laat hen! *(aait hem troostend over het hoofd)* Ze zijn jaloers. Supporter maar voor je broer, Isabella. En betaal op tijd je rekeningen of dit fabriekje draait in de soep!

(Carlo en Ricardo keren zich om en ze zetten enkele passen in de richting van de rechterdeur.)

ISABELLA : Hé, papa!

(Verbaasd keren Carlo en Ricardo zich weer om naar Isabella.)

VALENTINA : Je hebt enkele van mijn tomaten vernield. Je moet ze vergoeden.

(roept) 10 **centesimi**!

(Carlo komt tot vlak voor Isabella staan.)

CARLO : *(sluw)* Jij hebt lef. Zo tegen je eigen vader spreken.

(Carlo haalt haast ongezien het geld uit zijn zak en stopt het in haar schort. Carlo en Ricardo gaan rechts af zonder nog een woord te zeggen. Dafne komt hoofdschuddend weer bij hen staan.)

VALENTINA : *(lachend)* Schattig broertje... Oeps, ik bedoel... halfbroertje.

ISABELLA : *(ingehouden woede)* Ongelofelijk! En dat van mijn eigen vader. Hij hoort me te steunen en trots op me te zijn. Hij doet alles voor die bastaard. Nooit heeft hij onder stoelen of banken gestoken dat hij helemaal geen dochter wilde. Als slaapliedje zong hij ooit: *(zingt op de tonen van Slaap, kindje slaap)* 'Slaap kindje-dat-ik-niet -wilde, slaap. Daar buiten loopt een schaap.'

VALENTINA : *(buigt blij voorover)* Maar Isabella! Het grote nieuws! Wat is het grote nieuws?

DAFNE : *(klapt energiek in haar handen).*

(Isabella stapt op het doek af, ze grijpt de hoek van het doek beet en... onthult de cabrio wagon. Otto zit aan het stuur. Hij zat al de hele tijd roerloos onder het deken, in de wagon.)

VALENTINA : *(verbaasd)* Zat Otto al heel die tijd *in den otto*?

OTTO : *(kijkt verbaasd rond)* Ah, een nieuwe dag is aangebroken!

(Otto klautert uit de wagon en rekt zijn benen.)

VALENTINA : Dat ziet er verdomd knap uit.

OTTO : Dank u! Ik doe strekoefeningen!

VALENTINA : Jij niet, de auto! *(stapt er op af)* Wat is de bedoeling?

ISABELLA : Soepen zijn goedkoop om te maken, maar erg duur om te verzenden. Daarom heeft **Otto** deze wagon met onze allerlaatste centen gemaakt.

(haalt kleingeld van Carlo uit haar zak) Nu, ja, op dit na.

(blij) We leveren binnenkort onze verse soepen en de soepen in blik aan huis.

VALENTINA : Dat is een geweldig idee!

DAFNE : *(knikt en klapt blij in haar handen).*

ISABELLA : Je weet toch dat Otto tot aan de oorlog in Duitsland woonde.

VALENTINA : En hij wilde niet meevechten in die wereldoorlog, stal een vliegtuig en vloog...

OTTO : ... *(handgebaar)* de Pyreneeën over!

ISABELLA : Neen, de Alpen, want anders zou je in Spanje belanden.

OTTO : *(verbaasd)* Daarom duurde die vlucht zo lang.

ISABELLA : Laat maar, dus Otto werkte in Duitsland in een autofabriek.

OTTO : Klopt, de motoren waar we aan werkten, die mochten geen enkele trilling vertonen. Geen enkele trilling of we kregen van de zweep!

ISABELLA : Daarom zette zijn baas een glas cognac op het cilinderblok. Liep de motor zoals gewenst, dan mocht die werkman het glas opdrinken. Onmogelijk! Maar Otto...

OTTO : ... kwam vaak *stiepel* zat thuis!

ISABELLA : En vanaf morgen levert Otto soep aan huis. Hopelijk haalt deze glimmende wagen ons uit de schulden.

(Het licht dooft en het lied Manana (Is Soon Enough For Me) maar dan de versie van Peggy Lee begint.)

(Het licht gaat weer aan, we zijn enkele dagen later. De muziek dooft na ongeveer 1m40 seconden uit (na het gitaarriedeltje). Ondertussen ligt Otto onder de wagen te sleutelen, we zien enkel zijn benen spartelen. Isabella staat rechtop aan de werkbank te schrijven. Naast haar snijdt Dafne rustig een prei in stukken. Valentina gooit daarna groenten vanop een snijplank in de grote ketel. Isabella is klaar met rekenen en ze komt naar voren. Ook Otto komt vanonder de wagen gerold op een verrijdbare ligmat of een plank op wieltjes. Hij krabbelt recht.)

ISABELLA : (zucht) Goed, we moeten minstens 4.312 soepen aan huis leveren om uit de schulden te geraken.

VALENTINA : Otto, hoeveel heb je er deze week al rondgebracht?

OTTO : (denkt na, heel lang na, telt soms even op de vingers) Zeven.

ISABELLA : (valt uit de lucht) Wat?

VALENTINA : Moest je daarom zo lang rekenen?

OTTO : Het spijt me, ik was met mijn gedachten elders. (wanhoop) De motor! De motor presteert niet naar behoren. Ik heb onze wagen al even vaak moeten duwen als een stootkar.

ISABELLA : Maar dan is de soep al lang koud! Wat een slechte reclame voor onze zaak.
(Dafne gaat naar achteren. Daar begint ze een glas 'cognac' in te schenken.)

ISABELLA : (begint te hyperventileren) We gaan failliet! Alles wat ik onderneem dreigt te mislukken. Ik ben een mislukking. Mijn vader Carlo heeft gelijk.

VALENTINA : (slaat arm om Isabella) Rustig, rustig, Isabella. We redden ons wel. Otto fikst de wagen en dan rijdt hij als de bliksem onze lekkere soep rond. En mond aan mond reclame heeft tijd nodig. En eens die sneeuwbal aan het rollen raakt...

ISABELLA : (paniek) ...is het zomer en de sneeuw gesmolten! We hebben geen tijd!

VALENTINA : Je hebt twaalf recepten. Kunnen we er niet eentje aan een concurrent verkopen?

ISABELLA : (fel) Dat nooit! Ik verkoop geen recepten en ik ga zeker niet bedelen bij mijn vader.

VALENTINA : (denkt na) Wacht, kunnen we geen reclame maken? Een advertentie in een krant ofzo? Of een spot op Radio Bella Italia?

ISABELLA : Daar hebben we toch geen geld voor? Al het geld is op. Ik had **echt** gehoopt dat de wagen van Otto...

(Dafne komt met het glas 'cognac' naast hen staan.)

VALENTINA : Schitterend idee, Dafne! De motivatie tegen motortrillingen! Als we dit glas op het motorblok zetten, dan...

(Valentina neemt het glas van Dafne over en houdt het trots voor zich uit. Otto pakt het glas en hij drinkt het in één teug leeg. Dan krabt Otto zich in de haren en gaat hij weer op de plank liggen, rolt onder de wagen en begint verder te sleutelen.)

ISABELLA : Zou mijn papa toch gelijk hebben? Is soep in blik een slecht idee?

VALENTINA : Isabella, het bespaart vrouwen net tijd, veel tijd. Tijd die ze nu nuttiger kunnen besteden, dan aan koken. Isabella, je bent een sterke vrouw. Je mag nu alles niet in twijfel beginnen trekken. Trouwens, Otto heeft dit toch met blik kunnen maken *(bonkt drie keer op de motorkap)*

OTTO : *(roept vanonder de wagen)* Binnen!

ISABELLA : Zeg Otto, *(roept)* Otto! Hoeveel conservenblikken heb je gebruikt voor de carrosserie van deze wagen?

OTTO : *(rolt even onder de wagen uit)* 7.402.

VALENTINA : En daar moet je niet lang over nadenken?

OTTO : *(schrikt)* Of wacht! 7.403! Ik heb er eentje naar een zwerfkat geworpen. Die was bijna met een soepkip aan de haal. *(rolt weer onder de wagen.)*

ISABELLA : Goed, dan hoop ik op een goede tomatenoofst. Dikke en sappige tomaten. En dat allemaal dankzij jou, Valentina.

VALENTINA : *(wuipt weg)* Ach! Maar eerst gaan we jou helpen, Dafne.

ISABELLA : We gaan je van je spreekangst proberen af te helpen.

VALENTINA : We maken van jou weer een mondige vrouw die haar mannetje kan staan.

(Isabella en Valentina gaan op een krat of stoel voor haar zitten. Dafne ijsbeert zenuwachtig heen en weer, frunnikt aan haar schort en gaat dan voor hen staan.)

ISABELLA : Je kan het, Dafne. Vertel eens wat meer over onze zaak.

DAFNE : *(haalt diep adem en vrij stil)* Eindelijk... soepen zoals u ze wenst... echte soepen, bereid door Isabella, de keukenprinses der keukenprinsessen.

ISABELLA : *(enthousiast, klapt in handen)* Goed zo!

DAFNE : *(diepe zucht en iets luider)* Eerst en vooral kiest Isabella de beste, prima, verse groenten uit.

VALENTINA : *(blij)* Knap, meid!

DAFNE : *(haalt diep adem)* Deze groenten worden dan, uitsluitend door huisvrouwen, gewassen, schoon gemaakt en fijn... *gescheten* en gekakt.

alternatief: geschoten en gelakt.

(paniek) Neen, oh neen, GE...GE...GESNEDEN en GEKOOKT!

(Dafne kijkt geschokt de zaal in en ze stormt rechts af. Meteen veren Isabella en Valentina recht.)

ISABELLA : Dafne, iedereen verspreekt zich wel eens! Kom terug!

(Ze rennen achter haar aan en gaan rechts af. Otto sleutelt rustig verder en heeft niet in de gaten dat Bambi na een tijdje langs rechts op komt gerend. Bambi ziet er vermomd uit. Zij loopt zenuwachtig heen en weer en is duidelijk op zoek naar een schuilplek. Even staat ze naast de wagen. Otto grabbelt naar een moersleutel. Bambi kan nog maar net zijn graaiende arm ontwijken. Dan krijgt ze de grote soepketel in de gaten. Bambi klautert het laddertje op.)

OTTO : *(roept vanonder de wagen)* Aha, daar ben je!

(Bambi verstijft. Ze denkt dat ze betrapt is.)

OTTO : *(roept vanonder de wagen)* Je dacht dat ik je niet zag. Niets ontsnapt aan mijn arendsoog. **Deutsche Gründlichkeit!**

(Bambi laat haar schouders hangen. Ze gaat achterwaarts de ladder weer af.)

OTTO : *(roept vanonder de wagen)* Gedaan met alles vies en vuil te maken. Met je gedruppel op de vloer!

(Bambi kijkt verbaasd naar beneden. Ze snapt het niet.)

OTTO : Nog even... en dit olie lek is gedicht.

(Bambi begrijpt nu dat Otto het niet over haar heeft, keert zich om, trippelt snel het laddertje op en kruipt in de soepketel. Behendig zet ze het deksel weer boven haar hoofd. Otto komt vanonder de wagen en hij lacht blij.)

OTTO : *(wrijft in handen)* Nu mijn handen wassen en dan een tasje lekkere soep eten.

(Otto gaat rechts af. Even gaat het deksel omhoog zodat Bambi kan kijken wat er gebeurt. Isabella en Valentina komen weer op. Snel gaat het deksel weer naar beneden.)

ISABELLA : Ze moet vroeger iets ergs hebben meegemaakt waardoor ze niet meer voor een groep durft te praten.

VALENTINA : Het komt wel goed met Dafne. Daar zorgen wij wel voor. Laat haar maar even bekomen. Zeg, Isabella, ben je niet een klein beetje trots op je halfbroer?

ISABELLA : *(vastberaden)* Helemaal niet. *(draait zich koppig om)*

VALENTINA : *(dromend)* Racen! Die snelheid. Wapperende haren in de wind. In iedere wedstrijd gebeuren er ongevallen. En in bijna in iedere wedstrijd valt er een dodelijk slachtoffer. Het heeft toch iets romantisch: sterven terwijl je iets doet wat je graag doet.

ISABELLA : *(mokkend)* Ik wil toch niet in een ketel soep verdrinken.

VALENTINA : De autosport wordt gevaarlijker!

ISABELLA : *(opgewonden)* Je moet dan wel gek zijn om aan zoiets deel te nemen. Knettergek of achterlijk. Ja, ja, eigenlijk past het dan wel bij Ricardo. Ricardo is een klein kind in het lichaam van een volwassen man. Een zondagskind dat geluk met een gouden soeplepel binnenkreeg.

VALENTINA : *(negeert haar)* Die racewagens worden sneller en iedere kilogram telt in die wagens.

ISABELLA : *(blij)* Dan begrijp ik waarom de wagen van Ricardo zo snel is. Als iedere kilogram telt, dan hebben ze met gemak overbodige kilo's uit zijn hoofd gehaald. *(pauze en dan boos)* En mijn vader, ja, daar gaat hij zijn geld aan uitgeven. Een rijke mannenhobby, dat is het. Walgelijk!

VALENTINA : Maar je moet het Carlo wel nageven, je vader heeft zijn geld eerlijk verdiend, geen maffia toestanden zoals Don Piston. Je vader is een hard maar eerlijk zakenman.

ISABELLA : Beenhard voor zijn eigen bloedeigen dochter, ja. Zo hard als het been van soepvlees. *(ingeving)* Maar wacht eens! Kan de naam van onze soep niet op de zijkant van zo'n wagen geschilderd worden? *(met handgebaar in de lucht)* Isabella's soep.

VALENTINA : Dat is een geweldig idee. Zoiets kan hij zijn eigen dochter toch niet weigeren?

ISABELLA : Met mij iets weigeren heeft hij nog nooit problemen gehad.

VALENTINA : Misschien moet je op Ricardo inpraten en hem laten geloven dat het eigenlijk zijn idee is?

ISABELLA : *(knuffelt blij Valentina)* Geniaal!

(Salvatore komt rechts op. Aarzelend schuifelt hij dichterbij.)

ISABELLA : Dag Salvatore! Ik laat jullie alleen.

(Isabella gaat rechts af. Salvatore kijkt onwennig om zich heen.)

SALVATORE : *(aarzelend)* Valentina, je weet natuurlijk dondersgoed waarom ik gekomen ben. Kunnen we even praten?

VALENTINA : Wil je een tasje verse soep?

(Valentina stapt op de grote ketel af.)

SALVATORE : Neen, neen, ik heb een beetje last van de maag.

(Valentina keert zich weer om en ze keert op haar stappen terug.)

VALENTINA : Salvatore, ik bewonder echt je moed. Je legt twee keer per week tientallen kilometers af in de hoop me te overtuigen.

SALVATORE : Ja, eerst te voet, dan met de tram en dan een lange tocht op de rug van een ezel.

VALENTINA : *(lacht)* Een professor op een ezel, dat zou ik willen zien.

SALVATORE : De mensen onderweg vinden dat inderdaad een komisch zicht.

VALENTINA : En wisten ze wie van jullie de ezel was?

SALVATORE : *(schrikt even, lacht dan hartelijk en merkt de wagen op.)*

Wat is dat voor een mooie wagen? Zo iets zou wel bij mij passen.

(Salvatore stapt rustig rond de wagen en streelt de wagen bewonderend.)

VALENTINA : Typisch mannen. Ze zien een blinkend voorwerp en ze zijn afgeleid. Net eksters.

SALVATORE : Waarom hebben jullie een racewagen?

VALENTINA : *(lacht)* Dat is zeker geen racewagen. Otto heeft die wagen gemaakt om soep aan huis te leveren. Door motorproblemen heeft dat ding nog haast niet rondgereden.

SALVATORE : Mag ik er eens in gaan zitten?

VALENTINA : Natuurlijk.

(Salvatore klimt in de wagen en hij geniet zichtbaar.)

SALVATORE : Beeld je in. Mezelf in zo'n wagen. Rijden door de baai van Napels bij zonsondergang. Met een mooie vrouw naast me. *(kijkt Valentina lang en indringend aan.)*

VALENTINA : *(roept al wijzend)* Kijk daar, nu zit de ezel in de wagen!

(Valentina en Salvatore lachen hartelijk. Salvatore klimt weer uit de wagen. Ze kijken elkaar intens aan. Er hangt elektriciteit in de lucht.)

SALVATORE : *(ernstig)* Valentina, kom terug naar de universiteit. Jij was een briljant hoogleraar. De universiteit heeft je nodig. Ik heb je nodig.

VALENTINA : *(keert zich van hem weg)* Ik hoor niet thuis in die kille mannenwereld.

SALVATORE : Dat je zoveel tegenstand binnen de universiteit kende, dat betekent net dat je goed bezig was. *(vurig)* Die mannen hadden schrik van u, je was een bedreiging voor hen. Een slimme en mooie vrouw. Valentina, je bent de allerbeste in je vak. De allerbeste plantkundige. Maar er zijn veel meer planten dan tomatenbomen alleen.

VALENTINA : *(keert zich weer om)* Geen bomen, maar planten! Tomaten groeien aan planten. Plantkundig gezien staat de tomaat zelfs heel dicht bij de aardappel.

SALVATORE : *(blij)* Zie je wel! Dat vuur, die passie voor planten! Valentina, je hier begraven is doodzonde. Ja, het spijt me dat ik dit moet zeggen, maar je verspilt hier je talent.

VALENTINA : *(kalm)* Bedankt. Jij geeft niet op, hé.

SALVATORE : Neen. In die kille mannenwereld heb je toch ook veel leuke momenten beleefd? *(lachend)* Weet je nog? Professor **Arrogante** at iedere middag ingemaakte augurken bij zijn brood. Ik zie hem daar nog staan sukkelen met de schroefdop van zijn bokaal. Een vuurrood hoofd had hij. Jij kwam binnen en opende de bokaal zonder moeite. Voor al die mannen!

VALENTINA : (*lachend*) Ja en hij durfde te beweren dat hij de dop voor me losser had geschroefd.

SALVATORE : (*enthousiast*) Oh ja, en weet je nog die keer tijdens die strenge winter. Professor **Sempretardi** zat vast in de sneeuwstorm. Als de studenten die dag dat examen niet afnamen, dan moest iedereen zijn jaar overdoen. Jij hebt toen de dag gered door een kleefsnor op te plakken, te doen alsof je een man was en het examen af te nemen. Geen enkele student had het gelukkig gemerkt.

VALENTINA : Och ja, die verkleedpartij. (*zucht*) Professor Salvatore, soms mis ik de universiteit wel.

SALVATORE : Valentina, meisje, het leven gaat niet altijd over rozen. Voor niemand verloopt het levenspad zonder hobbels. Ik kan er van meespreken. Bij mijn echtscheiding heeft de advocaat van mijn vrouw mijn leven geruïneerd. Je zou denken dat ik, een professor recht, het wetboek thans beter dan iedereen ken. Maar... (*schudt ongelovig zijn hoofd.*)

VALENTINA : Maar die constante discriminatie van vrouwen. Ons altijd achter willen stellen. We verdienen een fractie van de mannelijke professoren. Voor iedere grappige anekdote kan ik er minstens tien trieste vertellen, Salvatore.

SALVATORE : Ik snap je volledig! Vrouwen verdienen dezelfde rechten als mannen. Maar je moet de wereld veranderen stap voor stap. Als professor in de rechten weet ik dat de weg lang is. Twee stappen vooruit en dikwijls weer eentje achteruit.

(*Vanuit de ketel klinkt een luide **hatchie**.*)

SALVATORE : Uw soep is precies wat verkouden.

VALENTINA : (*in gedachten verzonken*) Maar ze hebben me hier nodig. Isabella. Dafne.

SALVATORE : Ik wil je niet onder druk zetten, Valentina. Maar de universiteit heeft je nog twee dagen bedenktijd gegeven, en dat omdat ik de rector goed ken.

VALENTINA : (*fel*) Natuurlijk weer een man.

SALVATORE : Het spijt me, maar daarna neemt iemand anders je plek in.

VALENTINA : Ook weer een man.

SALVATORE : Tot snel, Valentina.

(Ze kijken elkaar wat langer dan normaal aan en dan wil Salvatore naar rechts af gaan. Don Piston en Lucia komen op. Ze kruisen Salvatore, die probeert zijn gezicht wat te verbergen. Maar Don Piston heeft hem duidelijk herkend.)

DON: (geamuseerd) Wel, wel, Salvatore? Wat komt een professor met gokschulden hier zo ver van huis doen?

SALVATORE : (bang) Ik betaal alles spoedig terug. Erewoord!

DON: (vrolijk) Je weet het, afrekenen bij Lucia. En met interest!

LUCIA : (blaft) Veel woekerinterest.

(Beschaamd kijkt Salvatore even om en gaat dan snel rechts af. Valentina kijkt hem verbaasd na.)

DON: Lucia, mijn beste **capodecina**, waarom ben ik hier nog nooit geweest in deze charmante omgeving? Deze soepfabriek ligt nochtans niet zo ver van mijn eigen tomatenplantages. *(kijkt rustig rond)* Misschien kunnen we soep aan onze ketting van ondernemingen toevoegen? De zaken gaan precies goed? Heel goed. Een mooie glimmende bolide.

VALENTINA : (vrolijk) Welkom, meneer, ik ben Valentina *(schudt Don de hand)*

DON : Don Piston.

(Valentina laat pijlsnel zijn hand weer los.)

VALENTINA : (bang) De Don Piston?

DON : Dat ben ik. *(charmant)* Je denkt misschien, Italië, tomaten en maffia: hoe cliché.

VALENTINA : *(ontwijkend)* Nee, nee.

DON : En dit is Lucia, mijn trouwe capo of rechterhand. Ik vertrouw haar blindelings. Als er haar iets overkomt, dan komt het aller slechtste in mij naar boven.

LUCIA : *(kwaad)* Aangenaam!

(Lucia pakt Valentina's hand beet en knijpt er even fors in. Valentina opent haar mond van de pijn.)

DON : Jij moet dan de **proprietario** of eigenares van dit fabriekje zijn.

VALENTINA : *(schudt nog na met haar pijnlijke hand)* Neen, neen, ik snijd de groenten en zorg voor de tomaten. Ah, kijk, daar komt de eigenares net toe. Isabella, een inspirerende en sterke, sterke vrouw.

LUCIA : *(snoevend en totaal niet onder de indruk)* Huh.

(Isabella komt langs rechts op.)

ISABELLA : *(opgewekt)* Waarmee kan ik jullie van dienst zijn? Willen jullie een tasje van mijn lekkere soep proeven?

DON : **Decisamente**, zeer zeker!

(Isabella stapt op de grote ketel af. Valentina snelt achter haar aan.)

VALENTINA : *(luid fluisterend)* Isabella, dat zijn Don Piston van de maffia en zijn capo Lucia!

ISABELLA : *(ongerust)* Wat hebben zij hier verloren?

VALENTINA : Dit voorspelt weinig goeds.

(Isabella blijft even staan, laat de info bezinken, maar behoudt toch haar kalmte. Ze gaat het laddertje op en heft het deksel omhoog. Ze schrikt zichtbaar.)

DON : Is er wat mis?

ISABELLA : *(overdreven)* De soep is nog niet klaar.

DON : Dan wachten we wel even.

(Isabella komt er weer bij staan.)

LUCIA : *(luid)* Bambi!

VALENTINA : Wat?

LUCIA : *(luid)* Bam-bi! Bam-bi! Bam-bi!

ISABELLA : *(richting Don)* Geeft zij het uur aan ofzo?

DON : *(lachje)* Neen, Bambi is een van onze medewerkers in de plantage. We leggen al onze medewerkers in de watten, maar...

(Het deksel van de ketel klappert even op en neer. Isabella kijkt geschrokken achterom.)

DON : ...toch is die medewerkster plots gevlucht. We vermoeden dat ze van het werken in de hitte een zonnslag heeft gekregen. Ze is uitgeput en ze slaat wartaal uit. We maken ons zorgen.

LUCIA : (roept) Veel zorgen!

DON : Hebben jullie haar toevallig gezien?

(Isabella en Valentina schudden hun hoofd.)

DON : (zet pasje vooruit en sluw) Jullie zouden toch nooit liegen tegen Don Piston?

(Isabella en Valentina schudden hun hoofd.)

DON : (zet nog een pasje vooruit en sluw) Don Piston heeft zo goed voor deze regio gezorgd. Don Piston heeft overal oren en ogen.

LUCIA : En vuisten! *(bokst met rechter in haar linkerhand.)*

(Isabella en Valentina krimpen in elkaar.)

DON : (poeslief) Goed, dan hebben we besproken wat er te bespreken valt en is het tijd...

ISABELLA : ...om weer verder te gaan. *(wil richting deur gaan)*

DON : Neen, voor een tasje soep! Je kan ons toch niet huiswaarts sturen zonder te proeven?

ISABELLA : Euh.. Ik... euh.

DON : Ga jij, Lucia?

ISABELLA : *(fluistert richting Valentina)* Er zit daar iets in! In de ketel!

VALENTINA : Wacht, ik zal wel snel gaan *(kijkt Isabella indringend aan.)*

(Valentina gaat naar de ketel, klimt het laddertje op en heft het deksel op. Ze schrikt enorm en strompelt het laddertje weer af.)

VALENTINA : *(geschrokken)* Aangebrand! De soep is aangebrand! Je moet niet proeven want...

ISABELLA : *(komt naast haar staan en pakt haar vast.)*... de soep is aangebrand.

DON : (roept verbaasd) Wat? Dat kan niet! Lucia, proeven!

(Lucia schiet vooruit en dendert het laddertje op. Ze heft het deksel op en ze krijgt een straal soep/water in haar gezicht. Ze schrikt en strompelt het laddertje weer af.)

DON : ***(blij)*** Mijn besluit staat vast! Ik koop dit fabriekje.

ISABELLA : Het spijt me, Don Piston. Maar deze zaak is niet te koop.

LUCIA : (bars) Niemand weigert een bod van Don Piston!

DON : Laat maar, Lucia. We zullen nog wel zien. We komen nog wel eens terug. Met een bod dat ze helemaal niet zullen kunnen weigeren. (lacht heimelijk)

(Otto en Dafne komen langs rechts op. Otto krijgt Don Piston in de gaten en herkent hem. Hij wijst en is duidelijk onder de indruk.)

OTTO : Jij... Jij... Ik ken jou van in de krant! Jij bent Don Kameleon!

(Don Piston schudt zijn hoofd. Don Piston en Lucia gaan rechts af. Alle spelers staren hen na.)

OTTO : (ongerust) Wat wilde hij?

VALENTINA : Don Piston zocht een van zijn medewerkers en nu wil hij plots Isabella's fabriek overnemen.

ISABELLA : Ook al zitten we op droog zaad. Ik verkoop niet en zeker niet aan de maffia.

OTTO : (geschokt) Niemand weigert een bod van Don Piston!

VALENTINA : (irritatie) Begin jij ook al?

ISABELLA : Otto, er zit iets in de soepketel!

OTTO : Natuurlijk zit er iets in de soepketel.

VALENTINA : Maar het beweegt.

OTTO : (neemt de grote lepel) Ik snap het al, jullie zijn bang. Nu hebben jullie plots wel een man nodig. (belerend) Zal de man even naar het soepkipje gaan kijken.

(Otto wil lachend de ladder op klauteren. Isabella, Valentina en Dafne schuifelen voorzichtig dichterbij.)

VALENTINA : Er zit een mens in!

OTTO : (roept) Waaaaaaat?

(Otto laat de lepel vallen en gaat bang achter Dafne staan. Isabella pakt de lepel op en houdt de lepel in de aanslag.)

OTTO : Wat hebben jullie in de soep gedraaid?

VALENTINA : Niets!

ISABELLA : (roept) Kom er maar uit!

VALENTINA : *(roept)* Of we zetten het vuur aan!

OTTO : *(roept)* Of de mixer!

(Isabella, Valentina en Dafne kijken geschrokken om. Otto haalt zijn schouders op. Bambi komt aarzelend tevoorschijn.)

OTTO : *(bewonderend)* Wauw, wat een soepkip!

BAMBI : *(bang)* Zijn ze weg? Don Piston en Lucia?

ISABELLA : Voorlopig wel.

VALENTINA : Wat lig jij daar wat te garen in onze soepketel?

BAMBI : Ik ben Bambi.

VALENTINA : Die met de zonneslag?

ISABELLA : Die medewerkster van op de plantages van Don Piston?

(Bambi klimt naar beneden. Otto gaat naar de werkbank.)

BAMBI : *(snoevend)* Medewerkster? Een slaaf, ja. Ik ben gevlucht.

ISABELLA : Wil je een tasje soep om te bekomen?

BAMBI : *(wrijft over haar maag)* Ik heb daarnet al genoeg binnengekregen toen ik kopje onder ging.

ISABELLA : Waarom ben je gevlucht?

BAMBI : *(fel)* Op de tomatenplantage van Don Piston worden we echt uitgebuit. Dagelijks moeten we minstens twaalf uur werken, van zonsopgang tot zonsondergang en dat aan een hongerloon. De capo's hebben alle macht.

ISABELLA : Lucia!

BAMBI : Zij beslist wanneer we mogen stoppen met werken, wanneer we iets te drinken of te eten krijgen.

VALENTINA : Ze zou zelf beter wat meer stoppen met eten.

BAMBI : Ze heeft onze documenten afgenomen. Zo blijven we afhankelijk van Don Piston.

ISABELLA : *(medeleven)* Dat is verschrikkelijk, Bambi!

BAMBI : Het weinige geld dat we verdienen, moeten we haast allemaal weer afgeven aan Don Piston of aan die verschrikkelijke Lucia.

(Otto komt weer naar voren met een bussel wortelen. Hij houdt het groene loof naar boven, zoals bij een bos bloemen. Hij gaat voor Bambi staan, knielt op een been en wil ze haar overhandigen.)

BAMBI : Neen, dank u. Ik ben geen konijn.

(Otto staat weer recht en gaat ietwat geschrokken wat meer aan de zijkant staan.)

ISABELLA : Bambi, je bent dus op zoek naar een veilige plek.

BAMBI : *(smekend)* Mag ik een tijdje hier blijven? Ik kan jullie helpen soep maken.

(Otto kijkt naar rechts, schrikt en springt weer vooruit.)

OTTO : *(roept)* Don Charleston! Ik bedoel, Don Piston is terug daar!

(Iedereen schrikt. Bambi loopt naar het laddertje en klimt enkele treden omhoog. Otto is haar gevolgd en staat achter haar. Wellustig kijkt hij naar haar achterste, dat vlak voor zijn gezicht wiegt.)

ISABELLA : Niet met twee in die ketel! *(trekt Otto met een snok achteruit)*

OTTO : *(draait om zijn as)* Dedjuu, da's spijtig.

(Bambi wil in de ketel klimmen.)

VALENTINA : Neen, verstop haar in de voorraadkamer!

(Otto neemt Bambi bij de hand en ze gaan links af. Net op tijd, want langs rechts komen Don Piston en Lucia op.)

DON : **Buon giorno!** We hebben iets over het hoofd gezien.

(Lucia loopt stampvoetend op de ketel af, klautert het laddertje op en heft het deksel op.)

VALENTINA : *(verontwaardiging)* Wat heeft dit te betekenen?

LUCIA : *(boos)* Betrapt! Kom er maar uit.

VALENTINA : *(komt dichterbij en spottend)* Wie is er betrapt? Een selder en een prei die elkaar kussen? Een verlegen tomaat met een rode kop?

ISABELLA : *(plagend)* Ja, Lucia, door zo'n gezicht in die soep te trekken, is die nu waarschijnlijk toch wel zuur geworden.

(Dafne houdt haar hand voor haar mond. Ze wil beginnen proesten.)

VALENTINA : Die gaan jullie moeten betalen.

(Lucia klautert naar beneden en weet niet goed wat zeggen.)

LUCIA : *(stamelt)* Euh... ik... ik...

DON : *(sussend)* **Ragazze, ragazze**, meisjes, meisjes!

ISABELLA : Wat is er aan de hand?

DON : Buiten kwamen we iemand tegen. We vroegen of hij Bambi had gezien. De man beweerde dat Bambi hier naar binnen was gelopen.

ISABELLA : *(geschrokken)* Hier? Neen, neen, dat kan niet.

DON : Het is niet dat ik jullie niet vertrouw, maar ik vertrouw jullie niet.

VALENTINA : We hebben echt niemand gezien. Als we haar zien, dan laten we je dat meteen weten.

ISABELLA : Allez, tot ziens! We moeten nu hoogdringend erwten gaan tellen.

(Don doet met een hoofdgebaar teken naar Lucia dat ze vanachter eens moet gaan kijken. Lucia stapt op de linker deur af.)

ISABELLA : *(roept)* Stop! Daar kan je niet naar binnen gaan!

(Lucia houdt halt, klink in de hand.)

LUCIA : *(boos)* Waarom niet?

ISABELLA : *(eerst onzeker, dan zekerder van haar stuk)* Die voorraadkamer is volledig volgestouwd met vetarme bouillonblokjes. Als je de deur opendoet, dan word je bedolven onder de ingrediënten voor dieetsoep.

LUCIA : *(pure diepe verontwaardiging)* Bah!

VALENTINA : We dachten een gat in de markt te hebben gevonden, maar niemand lust het.

LUCIA : *(pure diepe verontwaardiging)* Bah! *(laat de klink los)*

DON : *(komt dichterbij)* Weet je wat gek is?

ISABELLA : Suiker in de soep in plaats van zout?

DON : *(fijn lachje)* Neen, iedereen die ooit tegen Don Piston heeft gelogen, die verdwijnt plots. Poef, een magische truc.

(Don Piston komt vlak voor hen staan, aan de rechterkant. Lucia staat links van hen.)

DON : **Non mentire!**

LUCIA : Niet liegen!

(Isabella, Valentina en Dafne kijken gelijktijdig en geschrokken naar links.)

DON : **Mai mentire!**

(Isabella, Valentina en Dafne kijken gelijktijdig en geschrokken naar rechts.)

LUCIA : Nooit liegen!

(Isabella, Valentina en Dafne kijken gelijktijdig en geschrokken naar links.)

DON : **Per me!** Tegen mij.

(Isabella, Valentina en Dafne kijken gelijktijdig en geschrokken naar rechts.)

VALENTINA : Kunnen jullie misschien aan dezelfde kant gaan staan? Da's hier precies een tennismatch.

(Lucia gaat bij Don Piston staan.)

ISABELLA : Don Piston, we liegen echt niet!

DON : *(stapt van hen weg)* Goed, jullie krijgen het voordeel van de twijfel. Heb je al over mijn aanbod nagedacht om dit charmante fabriekje over te nemen?

ISABELLA : Ja.

DON : *(hoopvol)* Ah!

ISABELLA : Ik verkoop niet... aan de maffia.

DON : *(rustig)* Ik begrijp het. De prijs van je bedrijf zal alleen maar dalen, Isabella. Ik heb alle omliggende tomatenplantages opgekocht en een klacht bij rechter **Corroto** ingediend.

ISABELLA : Een klacht?

DON : Het viel me op dat jouw tomaten en mijn tomaten... op elkaar lijken.

VALENTINA : *(overdonderd)* Wat?

LUCIA : *(roept)* Dat jullie tomaten op die van hem lijken!

ISABELLA : *(verontwaardiging)* Alle tomaten lijken toch op elkaar!

DON : Misschien wel, maar die van jullie lijken te hard op die van mij. Het zijn haast exacte kopieën en daar gaan jullie eerst een boete voor moeten betalen.

ISABELLA : En daarna?

DON : Daarna kan je een licentie kopen.

VALENTINA : Een licentie?

DON : Ja, het recht om een product commercieel te gebruiken op basis van een financiële vergoeding.

ISABELLA : (*ontdaan*) Dat kan toch helemaal niet?

DON : En ik laat Lucia hier achter als **cane da guardia**, als waakhond.

ISABELLA : Neen, dank u. Neem uw Italiaanse bulldog maar terug mee.

DON : Ze blijft hier om een oogje in het zeil te houden.

(*Don stapt op de rechtse deur af.*)

DON : (*nonchalant*) Och ja, Lucia lijdt aan slapeloosheid of insomnia.

ISABELLA : Ja, duidelijk geen anorexia.

DON : Lucia, wil jij er op toezien dat deze dames soep voor rechter Corroto klaarmaken?

ISABELLA : Een volledige ketel soep, even rekenen, Don Piston, dat is dan...

(*Don Piston tovert vliegensvlug een knipmes tevoorschijn en stapt op haar af.*)

ISABELLA : (*hevig slikgeluid*) Een vriendendienst?

DON : Ik denk dat we elkaar beginnen te begrijpen.

(*Don Piston bergt zijn mes weer op.*)

ISABELLA : Een ketel soep voor de rechter.

DON : Doe er maar... veertien. Er werkt wel wat volk binnen die rechtbank.

ISABELLA : Veertien? We kunnen maximum zeven ketels per dag maken.

DON : Simpel, dan moeten jullie gewoon dubbel zo hard werken.

(*Don Piston heft even zijn hoed, gaat rechts af en het licht dooft.*)

TWEEDE BEDRIJF

(Het licht gaat aan. Lucia staat rechts voor de werkbank. Ze houdt alles nauwlettend in de gaten, met gekruiste armen. Isabella, Valentina en Dafne staan achter de werkbank te werken en te zweten. Groenten hakken, beurtelings in de ketel kiepen en weer aan de slag.)

LUCIA : (roept) Sneller hakken! Sneller schillen! Kleinere stukjes!

ISABELLA : Zeg, slavendrijver!

VALENTINA : Ik ben het niet honderd procent met haar methodes eens, maar we hebben toch al een berg werk verzet.

LUCIA : (roept) Luilakken! Jullie zijn nog maar veertien uur non stop aan het werken!

ISABELLA : (uitgeput) We zitten toch op schema! Krijgen we niet even pauze?

LUCIA : Twee minuten! Om naar het toilet te gaan.

VALENTINA : (opgelucht) Oef!

ISABELLA : (opgelucht) Eindelijk! Dank u!

LUCIA : Niet jullie! Ik moet plassen!

(Lucia gaat rechts af. Dafne gaat naar links en opent de voorraadkast. Otto en Bambi komen langs links op.)

BAMBI : Is de kust vrij?

VALENTINA : Lucia kan ieder ogenblik terugkomen.

BAMBI : Er moet toch een manier zijn om van haar af te geraken?

ISABELLA : (fe!) We duwen die heks in een ketel kokende soep!

VALENTINA : Rustig, Grietje!

(Isabella neemt even de grote houten lepel beet.)

ISABELLA : Of hier! We geven haar een tik met deze lepel.

VALENTINA : Wacht, wacht, ik heb misschien nog een ander idee. Die gele paddenstoelen.

ISABELLA : Nu volg ik niet meer, Hansje.

VALENTINA : Als we die gele paddenstoelen in de soep draaien en Lucia een tasje geven, dan krijgt ze hallucinaties.

BAMBI : Goed idee! Ze gaat er van trippen en zo kan ik wegglijpen!

VALENTINA : Als ze van die paddenstoelen eet, dan is de kans groot dat ze zich volledig uitkleedt en naakt door de plantages wegrent.

BAMBI : *(geamuseerd)* Dat wil ik zien!

ISABELLA : Ik niet! Maar door dat manwijf geraken we hier nooit meer buiten. We kunnen die gele paddenstoelen niet gaan plukken.

OTTO : *(pakt Bambi beet)* Kom, wij moeten terug de kast in. Zij wassen dat varkentje wel.

BAMBI : Ik wil die voorraadkast niet meer in. De muren komen op mij af... *(richting Otto)* en zijn lippen.

(Otto tuit zijn lippen en hij maakt zoengeluiden. Gestommel! Valentina duwt nog net Bambi terug de voorraadkast in. Otto wil haar maar al te graag volgen. Bambi duwt hem terug en Valentina houdt Otto tegen en trekt hem terug)

VALENTINA : Jij niet!

OTTO : *(tolt om zijn as)* Maar ik ben verliefd!

(Lucia komt langs rechts op en ze staat oog in oog met Otto.)

LUCIA : *(smachtend)* Ik ook! Waar was jij de rest van mijn leven?

OTTO : In Duitsland. Misschien had ik daar toch wat langer moeten blijven.

VALENTINA : *(ongerust)* We zullen maar weer aan de slag gaan zeker?

LUCIA : *(poeslief)* Het steekt niet op een minuutje, meisjes. Ga maar even een luchtje scheppen.

VALENTINA : *(verrast)* Wat?

LUCIA : Dan kan ik deze jongeman wat beter leren kennen.

VALENTINA : *(verrast)* Wat?

LUCIA : *(poeslief)* Werken uw oortjes niet meer?

VALENTINA : Ik kan mijn oortjes niet meer geloven.

ISABELLA : *(trekt aan Valentina en fluistert)* Snap je het niet? Ze is meteen smoor op Otto en daardoor niet meer boos op ons.

VALENTINA : Goed, we gaan dan maar naar buiten. Een luchtje scheppen.

(Isabella, Valentina en Dafne willen langs rechts afgaan.)

LUCIA : Wacht eens!

(Isabella, Valentina en Dafne verstijven.)

LUCIA : Zij daar, zij is een goede werkster! Waarom praat zij nooit.

ISABELLA : Niet dat het uw zaken zijn, maar Dafne is heel erg verlegen.

LUCIA : Ik was vroeger ook verlegen. Ik had ook spreekangst. Vooral bij knappe mannen. *(knipoog richting Otto)* Maar ik heb er wat op gevonden. Je achter een voorwerp verbergen, dat kan helpen.

VALENTINA : *(interesse)* Achter een voorwerp? Hoe bedoel je?

LUCIA : Een lievelingsbloem, een pen in je borstzak of een muntstuk in je broekzak.

VALENTINA : Je verbergt je dan zogezegd achter een soort van schild? Dat kan misschien wel eens werken.

LUCIA : Weet je waar ik me achter verborg?

ISABELLA : Ja... uw snor.

(Isabella, Valentina en Dafne gaan lachend langs rechts af. Ook Otto lacht duchtig mee. Maar het lachen vergaat hem wanneer Lucia zich omkeert en sensueel op hem af stapt.)

LUCIA : Liefde op het eerste gezicht.

OTTO : *(stapje naar links)* Kijk toch nog maar eens goed.

LUCIA : *(stapje dicht)* Mijn schoot staat in vuur en vlam.

OTTO : *(stapje naar links)* Ik ben maar een simpele Duitse ziel Ik zie niet in wat jij in mij ziet. Euh... euh... ze noemden me de schele rover... uit Hannover! *(kijkt scheel de zaal in)*

LUCIA : *(stapje dichtbij)* Mmm, je bent een hartenrover.

OTTO : *(stapje naar links)* Het lelijk scharminkel... uit Harsewinkel?

LUCIA : Niet zo bescheiden! Uiterlijk is niet alles.

OTTO : Dat merk ik!

LUCIA : Weet je, Don Piston gunt me liefdesgeluk. Iedere man die me hartzeer doet of me beliegt die maakt hij een kopje kleiner.

(Otto botst wanhopig tegen de linker deur. Hij staat klem.)

BAMBI : *(gesmoord)* Mag ik eruit?

LUCIA : *(argwanend)* Wat? Wie is dat? Van waar kwam dat?

OTTO : *(richting ketel)* Ach, dat is die soepkip maar. Soms lijkt het alsof ze kunnen praten. Kokend water kriebelt hun stembanden. *(zenuwachtig lachje)*

BAMBI : *(gesmoord)* Is ze weg?

LUCIA : Is dat Bambi?

(Otto lacht betrapt en klopt met de palm van zijn hand enkele keren op de deur om Bambi te laten zwijgen, maar ze wil net naar buiten komen. Otto duwt de deur hard terug dicht met zijn rug, maar Bambi zet door. Uit pure wanhoop geeft Otto Lucia dan maar een zoen. Lucia knuffelt hem intens, ze tilt hem van de grond en ze keren enkele keren om hun as. Otto slaakt een gillette. Bambi ziet hierdoor haar kans schoon om ongezien langs rechts af te gaan.)

OTTO : Lucia, ik moet nu echt dringend aan die wagen verder sleutelen.

LUCIA : Ik wil alles zien. Ik wil alles volgen. Ik ben verzot op mannen met gouden handjes.

(Otto gaat een moersleutel halen en Lucia volgt hem op de voet. Dan gaat Otto een doek halen en Lucia volgt hem. Zuchtend kijkt Otto achterom.)

OTTO : *(zucht)* Allé, ik heb tenminste een schaduw waar je mee kan klappen.

(Otto kruipt onder de wagen. Lucia gaat in kleermakerszit naast de auto zitten. Ze heeft niet in de gaten dat Salvatore op komt. Hij kijkt angstig om zich heen en is duidelijk op zoek naar iets. Lucia wrijft over het been van Otto. Die spartelt onwennig.)

SALVATORE : *(jammerend)* Ik zit zo diep in de miserie. Hoe diep ben ik gezonken?

Gokschulden bij de maffia. Als ik dit niet doe, dan snijden de handlangers van Don Piston één vinger per dag af. Daarna één teen per dag. En als de twintig dagen om zijn, dan rest er nog...

(Salvatore slikt en kijkt naar zijn kruis.)

SALVATORE : Na mijn pijnlijke scheiding ben ik met gokken begonnen. Hoe kon ik weten dat het casinopersoneel onder één hoedje met Don Piston speelde? Gokkers verliezen altijd. Het pokeren, dat was doorgestoken kaart.

(Salvatore vindt en neemt een bundeltje papieren. Terwijl wrijft Lucia over het been van Otto. Die spartelt onwennig.)

SALVATORE : Als ik Don Piston deze recepten geef, dan zijn mijn schulden kwijtgescholden. Ik voel me zo vernederd. Dit mag Valentina niet te weten komen. Dit vergeeft ze me nooit.

(Bekijkt zijn tien vingers). De eerste dag is bijna om, ik zal me maar haasten.

(Salvatore wil af gaan. Isabella, Valentina en Dafne komen rechts op. Dafne draagt een mandje met paddenstoelen. Salvatore verbergt snel de recepten onder zijn jasje.)

VALENTINA : *(verrast)* Salvatore?

SALVATORE : *(betrapt)* Valentina. Ja, ik wilde nog eens informeren of je over het aanbod had nagedacht?

VALENTINA : *(betrapt)* Ja...euh...

SALVATORE : Ik begrijp het. We hebben het er later nog wel eens over.

(Salvatore gaat langs rechts af.)

VALENTINA : Salvatore Professore wil zo graag dat ik terugkeer naar de universiteit van Napels.

ISABELLA : Maar dat is toch goed nieuws!

VALENTINA : Ik weet het zo niet. Toch nu niet?

ISABELLA : Je hoeft toch niet meteen te beslissen?

VALENTINA : *(aarzeling)* Mmmm.

ISABELLA : Zeker dat hij alleen daarvoor komt?

VALENTINA : Wat bedoel je?

ISABELLA : Ik denk dat hij je leuk vindt.

DAFNE : *(schudt hevig van ja)*

(Lucia wrijft over het been van Otto. Die spartelt onwennig, zoals een vis op het droge, langer deze keer. Isabella, Valentina en Dafne kijken er verbaasd naar. Otto krabbelt recht.)

OTTO : *(irritatie)* Zo kan ik niet werken! Ik ga buiten een sigaret roken.

ISABELLA : Jij rookt toch niet?

OTTO : Hoog tijd om te beginnen.

(Otto haast zich langs rechts af. Lucia veert recht en is weer de oude.)

LUCIA : *(brult)* Luierikken! Aan de slag!

(Isabella, Valentina en Dafne schrikken. Ze gaan achter de werkbank staan en beginnen groenten te snijden. Lucia gaat terug op haar plekje staan. Na een tijdje komt Ricardo langs rechts op.)

RICARDO : Wie is zij? *(wappert met zijn handen voor Lucia haar gezicht.)*

ISABELLA : *(sluipt naar voren)* Een waakhond van de maffia!

RICARDO : Ola! *(trekt pijlsnel zijn hand terug in)*

ISABELLA : Ricardo, ik heb eens nagedacht.

RICARDO : *(blij)* Jij ook al! Ik ook! Ik wandelde naar hier en het viel me op dat uw tomaten en die van dat andere veld op elkaar gelijken.

(Isabella schrikt wat, neemt Ricardo bij de schouders en ze gaan wat verder staan.)

ISABELLA : Lust je mijn soep?

RICARDO : Heel graag.

ISABELLA : Als je iets leuk of lekker vindt, dan vertel je dat verder tegen je vriendjes?

RICARDO : *(knikt hevig)* Ik heb zo een nieuw spelletje ontdekt, waarbij je je hand in je broek stopt en...

ISABELLA : ... stop! Stop! Dat wil ik niet weten. Als te weinig mensen mijn soep kopen, dan moet ik er mee stoppen.

RICARDO : *(droef)* Oh, zo jammer.

ISABELLA : Hoe meer mensen mijn soep kennen, hoe meer ik er kan maken. *(gespeeld)* Bestond er maar een manier waardoor meer mensen mijn soep konden leren kennen.

RICARDO : *(denkt na)* Mmmm.

ISABELLA : Wat dacht je om de naam van onze soep op de zijkant van je snelle racewagen te schilderen?

RICARDO : *(blij)* Ja! Mag dat in een felle kleur?

ISABELLA : Een heel felle kleur. Wil je dat aan papppie vragen? Maar je moet hem niet zeggen dat het mijn idee was.

RICARDO : Ik ga het hem nu vragen! Goed idee... van mij!

(Ricardo gaat snel langs rechts af. Dafne sluipt met de paddenstoelen naar de grote ketel.)

LUCIA : *(brult)* Wie gaf jullie toestemming om jullie werkplek te verlaten? Hier gebeurt er niets zonder mijn toestemming! We gaan het tempo nog wat opvoeren. Als jullie denken dat...

(Dafne en Isabella keren op hun stappen terug. Otto komt langs rechts op.)

LUCIA : *(plots poeslief)*... jullie nog wat pauze willen nemen, doe gerust, hé. Of neem gerust een half dagje vrij. We zitten toch goed op schema. Zoveel ketels maken, allemaal goed en wel, maar je moet het allemaal nog op krijgen hé.

VALENTINA : Otto, je mag deze ruimte niet verlaten.

OTTO : *(geschokt)* *Mein Gott!* Dames, gooi de paddenstoelen alstublieft in de soep.

ISABELLA : We kunnen dat nu toch niet maken?

VALENTINA : Ze is poeslief, zo lang Otto in haar zicht is.

OTTO : *(dwingend)* Gooi ze er in of ik vreet ze met wortel en al op.

VALENTINA : Een paddenstoel heeft geen wortels, wel sporen.

OTTO : *(irritatie)* Als er hier iets gaat ontsporen, dan ben ik het!

(Otto neemt de mand met paddenstoelen.)

LUCIA : Otto en ik hebben gekust!

(Otto verstijft van angst.)

ISABELLA : *(vrolijk)* Ah, dat wisten we niet.

OTTO : *(stottert)* Euh... de geheime lading. Codetaal: **BIMBA**.

VALENTINA : *(plagend)* Otto, niet zo verlegen.

OTTO : *(fluisterend)* De ree is ri...ri... ribbedebie. *(handgebaar)* Weg, ze is weg!
Dankzij mij. Ik verdien een medaille voor moed en zelfopoffering!

LUCIA : *(blij, zoals een tiener)* Ja, Otto is van mij! Ik snap wel dat jullie een beetje jaloers zijn en zo... Maar, euh, volgend weekend gaan we mijn ouders bezoeken in Puglia.

OTTO : *(schrikt)* Wat?

VALENTINA : Puglia *begot*!

LUCIA : Samen uren wandelen, hand in hand. Iedereen uit mijn grote, grote familie bezoeken.

(Otto gooit de mand paddenstoelen in één vloeiende beweging en zonder om te kijken over zijn schouder recht de soepketel in.)

OTTO : Tijd voor soep!

ISABELLA : Wacht, Otto. Nu hebben we de kans om even met haar te praten en niet afgesnauwd te worden.

VALENTINA : Lucia, vertel eens iets over uzelf.

LUCIA : Ik ben verliefd!

ISABELLA : Iets anders, alstublieft.

OTTO : *(snel)* Of helemaal niets!

ISABELLA : Ben je altijd, zo streng geweest?

(Isabella, Valentina en Dafne gaan nieuwsgierig dichterbij.)

VALENTINA : Hoe word je de rechterhand van de maffiabaas? Dat kan toch niet de droom van een klein meisje zijn?

LUCIA : Ik ben opgegroeid in een weeshuis. Onzeker en verlegen. Bijna zo verlegen als zij *(knikt naar Dafne)* Het was er een harde wereld. Allemaal kinderen, dikwijls achtergelaten door hun ouders. Er was nauwelijks of geen eten.

OTTO : Ergens heb je dat toch ingehaald.

ISABELLA : Ssssst, Otto!

VALENTINA : *(begrip)* En om te eten moest je stelen. Je hebt toen een bepaald pad gekozen.

LUCIA : En in mijn tienerjaren was ik het ondertussen zo gewoon geworden. Op een dag werden een aantal weeskinderen door Don Piston en zijn mannen betrappt. Toch zag hij wat in een aantal van ons. Don Piston hield een wedstrijd.

OTTO : Een talentenshow: *Lucia's Got Talent*.

LUCIA : Enkel de beste en hardste bleef over en die mocht bij de maffia in dienst.

VALENTINA : Maar het is toch niet eerlijk wat jullie doen?

ISABELLA : En de onzichtbare seizoenarbeiders zoals Bambi? Ze werken voor een hongerloon.

LUCIA : De realiteit is veel complexer. Vaak kiezen ze er zelf voor, uit economische noodzaak. Bambi heeft ooit een dure sportwagen van een andere capo in de prak gere...

OTTO : (*klapt in handen*) Goed, nu we dat weer weten, is het echt dringend tijd voor soep!

(*Otto stapt op de ketel af. Isabella en Valentina aarzelen om hem tegen te houden.*)

ISABELLA : Wacht! Lucia is nog de kwaadste niet.

VALENTINA : Ze heeft gewoon pech gehad in haar leven. We kunnen haar misschien nog redden.

OTTO : Jullie vrouwen denken altijd dat iemand nog te redden is. Sommige mensen zijn hopeloos.

ISABELLA : De lieve Lucia schuilt nog ergens in haar.

LUCIA : (*lief*) Otto brengt het lieve weesmeisje in mij weer naar boven.

ISABELLA : Neen, Otto, we doen het niet.

OTTO : (*irritatie*) Oh neen? Zijn jullie zeker? Wacht...

(*Otto gaat langs links af.*)

LUCIA : (*roept*) Jullie zijn even actief als een steen in de zon! Jullie zijn nog luier dan een tamme koala! **AAN DE SLAG!**

(*Otto komt weer op.*)

LUCIA : (*poeslief*) Welke soep staat daar nu te pruttelen?

VALENTINA : Iets met paddenstoelen.

OTTO : *(zelfvoldaan)* Zie je wel?

(Otto gaat weer links af.)

LUCIA : *(roept)* Luie wijven soep!

(Otto opent de deur en steekt snel zijn kop naar buiten.)

LUCIA : *(poeslief)* is eigenlijk heel snel klaar te maken en best lekker.

(Otto trekt zijn hoofd terug in en sluit de deur.)

LUCIA : *(brult)* Maar zelfs daarvoor zijn jullie te ST..

(Otto opent de deur en steekt snel zijn kop naar buiten.)

LUCIA : *(poeslief)* ...oort het als ik eventjes een klein kreuntje van pure verliefdheid laat horen: *(kreunt even)*

VALENTINA : We begrijpen het Otto.

(Valentina trekt Otto uit de berging. Ze neemt de houten lepel, klautert de ladder op en ze begint in de ketel te roeren.)

OTTO : *(nadenkend)* Ik ben dus de enige die deze hellehond onder controle kan houden. Wat een verantwoordelijkheid.

ISABELLA : *(twijfel)* Ik weet niet wat te doen.

OTTO : Nog altijd niet overtuigd? Ik zal anders even weggaan *(maakt aanstalten)*

ISABELLA : *(pakt hem beet)* Wacht nog heel even! Lucia, kan je Dafne proberen te helpen?

LUCIA : Met spreken?

(Dafne schudt eerst hevig van neen, maar Isabella duwt haar dichterbij.)

LUCIA : *(doet ring uit)* Beeld je in Dafne dat deze ring een schild over je heen legt van zodra je hem aandoet. Hij geeft je zoveel kracht. Je kan dan alles zeggen wat je maar wilt. Hier, probeer het eens. Ik krijg binnenkort toch een nieuwe ring. Een verlovingsring.

(Otto deinst hoofdschuddend achteruit. Dafne neemt de ring aan.)

ISABELLA : Probeer het eens, Dafne!

(Dafne sluit haar ogen, haalt diep adem.)

DAFNE : *(stil)* To.. to... maten kwamen pas in de zestiende eeuw voor het eerst naar Euro...Europa.

(Carlo en Ricardo komen op. Dafne schudt haar hoofd, doet snel de ring uit en geeft hem weer aan Lucia. Tijdens de volgende dialoog wil Lucia steeds dichterbij Otto gaan staan, maar die zet steeds een stap opzij in de richting van de wagen.)

CARLO : Isabella, je broer had een schitterend idee!

ISABELLA : *(kort)* Halfbroer.

CARLO : Reclame op de zijkant van onze wagen. Een ge-wel-dig idee!

ISABELLA : *(blijer)* Ja dat is zo.

CARLO : Hij stelde voor om de naam van je soep erop te schilderen.

ISABELLA : *(heel blij)* Prachtig!! Kom hier broertje dat ik je kus.

(Isabella wil Ricardo om de nek vliegen. Ricardo wil haar terug kussen.)

CARLO : We gaan dat niet doen.

ISABELLA : *(ongeloof)* Wat?

(Isabella duwt Ricardo ruw van zich af.)

CARLO : Er zijn bedrijven die daar veel geld voor over hebben. Jij kan ons helemaal niet betalen.

ISABELLA : En wie zijn schuld zou dat zijn?

CARLO : Isabella, je overdrijft. Ik ben een zakenman. Geen liefdadigheidsinstelling.

ISABELLA : Ik dacht nooit deze woorden uit te spreken, maar... Ik verkoop de helft van mijn recepten. Per opbod.

VALENTINA : *(geschokt)* Dat meen je niet?

(Isabella gaat de recepten zoeken.)

ISABELLA : Ik ben het allemaal beu. Die constante strijd. Ik geef het op. Ik verkoop mijn recepten. Mijn recepten... ze zijn weg?

CARLO : *(belerend)* Hoe kan je een bedrijf runnen als je zo slordig bent?

VALENTINA : Isabella, haal diep adem. Zeg geen domme dingen. We gaan eerst samen...

(Isabella stapt rustig en lachend op Carlo af.)

ISABELLA : Geld. Foetsie! Recepten. Ook foetsie. Weet je wat we gaan doen? Nu ga ik pas iets doms zeggen. Ik ben de heertjes hun arrogant toontje beu. Ik heb een ideetje. Wij gaan ook racen! Tegen jullie! MORGEN!

CARLO : *(niet onder de indruk)* Oh ja? Met wat?

ISABELLA : Met dat!

(Isabella wijst naar de wagen. Otto ligt half op de motorkap en hij kijkt doodsbang. Lucia staat klaar om hem te bespringen. Iedereen kijkt hen verbaasd aan en dan weer vol ongeloof naar Isabella.)

CARLO : *(ongeloof)* Met die zeepkist? Bespaar je de moeite. Je gaat je belachelijk maken. Ik heb Otto een keer zien rijden. Een muilezel stak hem voorbij terwijl een paard soep uit de bekers dronk.

OTTO : *(boos)* Ik wist het! Die twee spanden samen!

CARLO : Racen, dat is niet jullie leefwereld.

VALENTINA : *(fel)* Oh neen? En waarom niet?

CARLO : Wij zijn wildemannen die champagne drinken in nachtclubs, op paarden gokken, op de beurs spelen en in het weekend als gekken op racecircuits rondrijden.

RICARDO : *(blij)* En meisjes zoenen!

ISABELLA : *(fel)* Wij zijn vrouwen die groenten snijden en soep mixen!

CARLO : Ik ben serieus onder de indruk!

RICARDO : Veel geluk in jullie grote soepblik. Dat zal pas mooie reclame zijn.

(Carlo en Ricardo gaan lachend af.)

ISABELLA : *(strijdvaardig)* Otto, wat heb je allemaal nodig om deze motor sneller te maken.

OTTO : Een mirakel!

(Valentina zet de soeplepel tegen de ketel en gaat een trapje lager staan.)

VALENTINA : Wacht, en die vliegtuigmotor? Je bent toch uit Duitsland ontsnapt in een vliegtuig dat je zelf bestuurde? Je was er altijd zo trots op dat je die vliegtuigmotor volledig geolied in een veld begraven had.

OTTO : Ja, dat klopt wel. Het was een pittige motor waarmee ik over de Zwitserse bergen vloog.

VALENTINA : Het waren de Alpen!

OTTO : *(trots)* Het was een heel lange vlucht!

(Isabella neemt de grote houten soeplepel en werpt de lepel Otto toe.)

ISABELLA : *(strijdvaardig)* Begin maar al te graven, Otto.

OTTO : Ja, maar ik kan hier toch niet weg gaan.

ISABELLA : Neem haar mee?

OTTO : Is het vooruitzicht van Puglia al niet erg genoeg?

VALENTINA : Tenzij...

(Valentina komt van het laddertje af met een tasje soep.)

VALENTINA : Hier, proef maar eens, Lucia. Da's de lievelingssoep van Otto.

Champignonsoep op grootmoeders wijze.

LUCIA : *(neemt slok)* Bah! Op grootmoeders wijze? Je had wat minder naar de grootmoeder moeten luisteren en wat meer naar de wijze. *(op slag duizelig)*
Wat is **da-aaa-aaaa-t?!?!?**

(Otto stapt kordaat op Lucia af en wuift voor haar ogen. Ze reageert niet.)

OTTO : Die is volledig van de wereld. Ze herkent me niet meer! Aan de slag!

(Otto marcheert met de lepel rechts af.)

LUCIA : *(blij verwonderd)* Ik kan geuren zien! Alle geuren hebben zo mooie kleuren.

(Lucia gaat richting de ketel. Ze maakt zweverige handgebaren.)

LUCIA : Wauuuuw! De soep ruikt zo lekker! Hoe lekkerder de geur, hoe mooier de kleur. Ze straalt een rode gloed uit!

ISABELLA : Lucia, best niet onder uw armen kijken. Ik denk dat je bruin gaat kunnen zien.

VALENTINA : Zeg, hebben we misschien niet teveel paddenstoelen in die ketel gedaan?

(Dafne haalt haar schouders op. Lucia knuffelt de soepketel.)

LUCIA : *(troostend)* Rustig maar ketel. Rustig, ik begrijp u. De pot moet u niet verwijten dat hij zwart ziet... *(keert zich om en barst in hevigheid los)* want hij ziet zelf zwart! Dat hij dat hier maar eens durft komen vertellen. Ik zal hem eens...

(Lucia wil in de aanval gaan, maar Isabella, Valentine en Dafne houden haar met moeite in bedwang.)

VALENTINA : Dit kan zo niet verder.

ISABELLA : We sluiten haar op in de voorraadkast.

(Verwoed duwen, trekken en sleuren Isabella, Valentina en Dafne Lucia naar de linker deur.)

LUCIA : *(roept)* Jullie krijgen Jeanne d'Arc niet klein! Marie Thumas! Au bain-marie! Vive la révolution! Vol-au-vent! Ik vouw een boot van mijn onderbroek...

(De deur klapt dicht. Even niets. Isabella, Valentina en Dafne halen opgelucht adem. De deur gaat weer open.)

LUCIA : ...en ik vaar naar het einde van de wereld! Om ter snelst tot aan de Bermudadriehoek en weer terug. Ik zal jullie vertellen waar de schat begraven ligt. Jullie moeten...

(Isabella klapt de deur weer dicht en vergrendeld ze.)

VALENTINA : *(ongerust)* En wat als ze gek blijft?

ISABELLA : We hebben momenteel grotere zorgen. We moeten deze wagen klaar zien te stomen voor de wedstrijd.

VALENTINA : Racen tegen je vader? Maar Bambi is tenminste kunnen vluchten.

ISABELLA : Wacht eens even, mijn recepten. Ze waren plots verdwenen. En wat deed Salvatore Professore hier?

VALENTINA : *(geschokt)* Wat? Je denkt toch niet dat...

ISABELLA : Enkele dagen geleden leek hij Don Piston toch te kennen? En hadden ze het toen niet over gokschulden?

VALENTINA : *(fel)* Dat kan ik niet geloven. Dat wil ik niet geloven!

ISABELLA : Zou Salvatore de recepten gestolen hebben?

VALENTINA : Neen, hij probeert me te overtuigen om weer naar de universiteit te gaan. Ik moet morgen beslissen.

ISABELLA : Dan al? Waarom heb je dat niet verteld?

VALENTINA : Ik wilde je daar niet lastig mee vallen. Zeker nu niet! Isabella, soms kan jij wel wat aan tunnelvisie lijden. Dan heb je een zeer beperkte kijk op iets en dat komt door je vader. Het klopt dat ik over zijn aanbod nadenk. Misschien heeft hij wel gelijk. Er is meer dan tomaten alleen.

ISABELLA : Je hebt gelijk. Het wordt me allemaal teveel. Je hoort hier niet thuis. Dat weet ik, dat weet jij, dat weet Dafne. Maar wil je één ding beloven?

VALENTINA : En dat is?

ISABELLA : Dat je tenminste blijft tot na de wedstrijd.

(Otto komt hoofdschuddend op langs rechts. Hij draagt de lepel op een schouder en trekt met de andere hand een karretje verder met daarop een motor. Lucia zit er bovenop rodeo te rijden.)

LUCIA : *(zingt Luan Bellinga – COWBOY)*
Ik ben een cowboy. Met me lasso in mijn hand. Zet me hoed op me kop.
Iedereen aan de kant. Ik ben een cowboy.

OTTO : En ik ben een ezel! Een stomme, stomme ezel.

ISABELLA : *(lachend)* Waar komt zij ineens vandaan?

OTTO : Ze stond op de rand van de dakgoot. Dubbele salto en hop, ze zat er op.

VALENTINA : Ik heb misschien een gek idee, maar... Kan Lucia onze wagen niet besturen tijdens de race?

OTTO : Ja, als crashtestdummy.

ISABELLA : Misschien is dat toch zo geen goed idee.

(Lucia veert recht, ze gaat trots in het midden staan en ze begint te zingen.)

LUCIA : *(zingt Luciano Pavarotti - La Donna È Mobile)*
La donna è mobile. Qual piuma al vento. Muta d'accento

(Valentina neemt de lepel en geeft Lucia een klap tegen haar hoofd. Ze duizelt en valt neer.)

VALENTINA : Sorry! Genoeg is genoeg!

ISABELLA : We zetten haar in de wagen en doen het doek er weer over.

(Alle spelers slepen Lucia in de wagen en doen het doek erover.)

ISABELLA : Hoeveel tijd heb je nodig om de motor te wisselen?

OTTO : Een paar uur. Nu zij buiten strijd is, kan ik me deftig concentreren.

(Don Piston en Bambi komen rechts op. Don Piston duwt Bambi brutaal voor zich uit.)

DON : Kijk eens wie ik onderweg tegenkwam. Ze liep haast recht in mijn armen.

OTTO : Die heb ik nog nooit gezien, Don Bizon.

DON : Waar is Lucia? Ik had haar opgedragen om jullie in de gaten te houden.
(nadruk) Goed in de gaten te houden.

(Lucia snurkt luid vanonder het deken.)

DON : Oei, die motor klinkt toch niet gezond?

OTTO : Dat heet stationair draaien!

ISABELLA : Wat ben je met Bambi van plan?

DON : Ze moet haar achterstand weer inhalen.

VALENTINA : Je mag niemand tegen zijn zin vast houden.

ISABELLA : Slavendrijver!

DON : *(dreigend)* Wat durf jij daar te beweren?

(Lucia snurkt nog luider, staccato.)

OTTO : Ik ga er olie bij moeten gieten.

(Otto neemt een kan benzine en giet die volledig leeg onder het doek.)

VALENTINA : Kunnen we Bambi's contract niet overnemen?

ISABELLA : Ja, ze kan in onze fabriek komen werken.

DON : Maar ik ben van plan deze fabriek in te palmen, dus dan verkoop ik haar eigenlijk aan mezelf.

LUCIA : *(snurk)* Puglia! *(snurk)* Puglia!

DON : *(schrikt)* Wacht eens even. Dat is geen motor. Dat is...

(Don Piston trekt het doek van de wagen.)

DON : Wat hebben jullie met haar gedaan? Ze lijdt aan slapeloosheid, dan kan ze niet slapen.

OTTO : *(sussend)* Luister, ik heb haar even verdoofd.

DON : *(geschokt)* En vol olie gegoten!

OTTO : Dat ook ja!

DON : Maar dat is onvergeeflijk!

OTTO : Wacht! Ze was verliefd op mij.

ISABELLA : Ja, ze gingen normaal naar Puglia.

DON : Naar haar ouders? Dan moet het serieus zijn. Maar wacht eens even? Een verliefde mens doet gekke dingen, maar dit...

OTTO : Don, ik heb haar hart moeten breken.

DON : *(stapt op Otto af)* Waarom zou je dat doen? Wie Lucia's hart vertrappelt, die moet ik...

(Don Piston haalt zijn knipmes boven, opent het mes en komt vlak voor Otto staan.)

OTTO : *(bang)* Dames? Een beetje hulp?

VALENTINA : Hoe graag hij haar ook zag, toch moest hij...

ISABELLA : ... de prille relatie verbreken.

OTTO : *(wanhoop)* Om?

VALENTINA : Om?

ISABELLA : Om... ongestoord verder te kunnen werken aan deze racewagen. Met deze wagen willen we het tegen mijn vader en zijn bastaardzoon opnemen in een wedstrijd. Een racewedstrijd.

DON : *(interesse)* Tegen je eigen vader?

ISABELLA : Morgen al! Mijn vader heeft nooit van me gehouden. Hij heeft al zijn geld in een raceteam gestoken.

DON : *(verheugd)* Wat een spanning en intrige! Bijna een Shakespeariaans drama.

(Lucia veert op en staat recht in de wagen. Het lijkt alsof ze in haar broek heeft geplast door de 'olie' van Otto.)

DON : *(wijst)* Op dat dan na natuurlijk. Is die wagen van jullie echt snel?

VALENTINA : De allersnelste. Zo snel als een vliegtuig.

DON : Je wil dus wraak nemen op je vader?

VALENTINA : Carlo heeft nooit in haar geloofd. Zware interessen, te hoge huur...

DON : Daar zou ik wel een gokje op willen wagen. Ik merk dat er voor jou veel op het spel staat.

ISABELLA : Alles of niets.

DON : Afgesproken.

ISABELLA : Wat?

DON : Alles of niets. Als je de wedstrijd verliest, dan krijg ik de fabriek.

ISABELLA : Dat is wel een heel grote gok.

DON : Durf je niet?

VALENTINA : Wacht eens even? Je wedt eigenlijk tegen ons?

ISABELLA : Je denkt dat we niet kunnen winnen?

VALENTINA : We hebben je net uitgelegd dat onze wagen zo snel als het licht is.

DON : *(begint te lachen)* Ja, maar jullie zijn vrouwen! Jullie hebben daar geen mozzarella van gegeten.

ISABELLA : Goed! Ik doe het.

VALENTINA : En als we winnen?

DON : Dan vergeet ik dit soepfabriekje, de identieke tomaten...

ISABELLA : ... en dan krijgt Bambi haar vrijheid terug.

DON : *(denkt even na)* **Bene!** Goed!

VALENTINA : Wacht! En je laat de gokschulden van professor Salvatore kwijtschelden.

DON : De gokschulden van de professor? *(lachje)* Lief kind, daar heeft hij zelf al voor gezorgd.

(Don trommelt even op de zak van zijn vest. Valentina kijkt hem ongelovig aan.)

DON : Jouw vader Carlo heeft een winnend raceteam gekocht. (*spottend*) Jullie hebben zelf wielen onder een melkton gezet en hopen daar dan mee te racen?

ISABELLA : Je wist er dus toch van.

DON : Natuurlijk!

VALENTINA : Hoe gemeen!

DON : De naam van mijn casino staat op de zijkant van zijn wagen. Wat een goed idee om sponsoring op zo'n wagen te zetten. Een slimme man, jouw vader.

ISABELLA : Ik had het moeten weten!

DON : Kom, Bambi. We zijn er mee weg.

VALENTINA : Zij blijft hier!

DON : Wat?

ISABELLA : Als je dan toch zo zeker van je stuk bent, laat haar dan nog even hier.

VALENTINA : Haar laten proeven van de vrijheid

DON : Goed. Gekke, gekke vrouwen! Kom, Lucia.

(*Don Piston gaat lachend af. Lucia geeft Otto nog een zoen op de mond en volgt Don. Otto staart perplex voor zich uit. Isabella kijkt naar de wagen, stapt er op af en is plots in opperste concentratie.*)

ISABELLA : (*mijmerend*) Een wagen staat symbool voor het leven. Iedereen is met zijn lichaam en geest eigenlijk zelf een wagen. Er is altijd wel wat werk onder de motorkap, maar hier, hier moet je het de rest van je leven mee doen.

VALENTINA : (*wijst naar ketel*) Heb jij misschien... van die soep...

ISABELLA : (*onverstoorbaar*) Sommige mensen zijn een glimmende sportwagen. Het enige wat ze doen, is hun carrosserie opblinken. Ze weten niet hoe snel hun wagen kan en welke wegen ze allemaal kunnen nemen. Wat een verspilling. Als je zelf de wagen bent, dan kan je verschillende wegen nemen. Sommige wagens blijven steeds op dezelfde rijbaan, iedere keer opnieuw. Don Piston heeft zijn rijbaan gekozen. Mijn vader heeft zijn rijbaan gekozen.

VALENTINA : Ze gaan een verkeerde kant uit.

ISABELLA : Professor Salvatore kan nog veranderen. Jij, Valentina, in de mannenwereld van de universiteit, daar heb je niet de gemakkelijkste weg gekozen. Bambi, Dafne...Otto koos tijdens de oorlog een andere weg. Onze wagens hebben het nu zwaar. Ze slippen in de modder.

VALENTINA : Als we falen, dan kloppen we gewoon de modder van onze kleren en gaan we er opnieuw tegenaan.

ISABELLA : Neen, Valentina. Dit wordt echt alles of niets. Ik ben bereid deze eenrichting straat in te slagen.

VALENTINA : Geen weg terug?

ISABELLA : En zonder verkeersborden. Het zal een hobbelige rit worden.

VALENTINA : Ben je zeker?

ISABELLA : Heel zeker. Ik wil weten hoe snel we kunnen gaan.

VALENTINA : We trappen het gaspedaal tot beneden in. Letterlijk en figuurlijk. Ik doe mee!

(Valentina legt haar hand op die van Isabella. Bambi volgt.)

ISABELLA : Ook al heb je het verkeerde voertuig voor de tocht, vastberadenheid maakt veel goed.

VALENTINA : Als Otto goed werk levert, dan kunnen we morgen met onze blikken doos echt vlammen.

(Dafne legt haar hand als laatste op hun handen. Carlo en Ricardo komen op.)

CARLO : Isabella, liefste dochter. Wat het racen betreft. Ik had zo naar morgen uitgekeken. Maar in het reglement dat rechter Corroto heeft goedgekeurd, daar staat dat alleen mannen mogen deelnemen aan die wedstrijd. Een mannelijke coureur en een mannelijke crew.

RICARDO : Het spijt me, zusje.

ISABELLA : *(kijkt het publiek in en gilt uit pure frustratie een oerkreet)* Aaaaargh!

(Het licht dooft en het doek valt.)

PAUZE

(Het lied The Next Episode van Dr.Dre featuring Snoop Dogg begint. Het doek gaat open en het licht gaat aan. Isabella, Valentina, Dafne en Bambi komen traag in monteurspak langs rechts, achter elkaar, opgewandeld. Ze dragen ieder een valse krulsnor en zijn dus als man verkleed. Ze gaan rustig naast elkaar staan en staren het publiek in. Wanneer het refrein na 1m20 opnieuw begint, doen ze eerder cliché mannendingen: de ene krabt eens aan zijn achterste, de andere aan zijn kruis, iemand geeuwt of trommelt op zijn buik. De muziek dooft uit. Nu komt Otto langs rechts op. Hij draagt een pruik en rok en is verkleed als vrouw.)

ISABELLA : *(geschrokken)* Otto, jij moest je als enige net niet verkleden. Wij doen alsof we mannen zijn, jij kon toch gewoon een man blijven?

OTTO : Oei, dan heb ik dat verkeerd begrepen.

VALENTINA : *(lachend)* Maar zo laat Lucia je misschien wel met rust.

ISABELLA : *(vastberaden)* Ze willen alleen mannen...

VALENTINA : ...dan krijgen ze mannen!

(Carlo en Ricardo komen langs rechts op.)

CARLO : *(smalend)* Wel, wel, dit is dus het zootje ongeregeld dat mijn dochter Isabella ternauwernood heeft ingehuurd om ons vandaag te verslaan.

RICARDO : Ik ben wel benieuwd naar de motor van hun wagen.

DAFNE : *(stap naar voren, wrijft aan snor en snel)* In onze achtcilinder motor werd de cilinderdiameter vergroot tot 94 millimeter, waardoor de capaciteit van 5660 kubieke centimeter wordt bereikt en een vermogen van 475,5 kilowatt. Er zijn twee inlaat- en twee uitlaatkleppen in elke cilinder, opgesteld onder een hoek van 60 graden ten opzichte van elkaar. Ze worden aangedreven door twee nokkenassen. De positie van de compressor is licht gewijzigd, positionering tussen de carburateur en de motor. Het mengsel van alcohol en benzine wordt onder druk samengeperst tot 180 kilopascal.

RICARDO : *(bang)* Dat klinkt alsof dat ding heel snel kan gaan!

CARLO : Ach, hun wielen zijn niet ronder dan die van ons.

DAFNE : Over de wielen gesproken. *(snel)* Bij alle wielen hebben we een kleine nieuwigheid gebruikt, namelijk hydraulische schokdempers. De herwerkte aerodynamische carrosserie bedekte ook de wielophanging aan de voorkant van de wagen.

RICARDO : *(wanhoop)* Papa?

DAFNE : De voorwielen, geveerd met schroefveren, werden onafhankelijk van elkaar opgehangen aan tuimelaars in een trapeziumvormige opstelling op een buisframe van chromomolybdeenstaal.

RICARDO : *(handen op zijn oren)* Laat hem stoppen!
(wil niet meer luisteren) La, la, la, laaa.

(Carlo pakt Ricardo troostend vast.)

CARLO : Rustig, jongen, rustig. *(zingt kinderliedje)* De wielen van de bus gaan rond en rond. Rond en rond, rond en rond. De wielen van de bus gaan rond en rond
Als de bus gaat rijden.

(Carlo laat Ricardo los en richt zich tot de monteurs.)

CARLO : *(herpakt zich en vleient)* Zeg eens, heren, kan ik jullie niet verleiden om een steekje te laten vallen? Een wiel wat minder vast draaien of misschien wat maïzena bij de olie gieten? Ik ben een gefortuneerd zakenman *(tast naar portefeuille)*

ISABELLA : *(pas vooruit en kordaat)* Neen, wij blijven trouw aan Isabella!

VALENTINA : *(pas vooruit en kordaat)* Een woord is een woord!

BAMBI : *(pas vooruit en kordaat)* **Scuderia** Isabella!

DAFNE : *(gaat op Ricardo af)* Ben jij de rijder, Rikkie?

RICARDO : Ja, meneer.

DAFNE : Wel Rikkie, als ingenieur kan ik het beste onderstel voor een wagen bouwen. Ik mag de beste banden en de beste motor hebben. Toch is er maar één zwakke schakel en dat ben jij. De rijder!
(duwt met haar wijsvinger tegen zijn borst)

RICARDO : *(bang)* Ik wil hier weg! Ze kruipen in mijn hoofd.

ISABELLA : *(vrolijk)* Plek genoeg!

(Carlo en Ricardo maken aanstalten om te vertrekken. Maar dan ziet Carlo plots Otto en hij sluipt er op af.)

CARLO : *(charmant)* Wel, wel. En wie is deze aantrekkelijke verschijning?

(Carlo knijpt in de poep van Otto. Die slaakt een gilletje. Het wordt even stil en dan:)

SAMEN : Mijn vrouw!

CARLO : *(schrikt)* Wat? Amai! Vier mannen voor één vrouw! Waar heeft Isabella dit heerschap vandaan gehaald?

(Carlo en Ricardo gaan gehaast af.)

ISABELLA : *(bewondering)* Dafne, die truc met de snor helpt goed.

DAFNE : *(blij)* Ik voel me haast een ander persoon. Dat verbergen achter een voorwerp om je spreekangst te overwinnen, dat werkt dus echt!

ISABELLA : Toch iets goed aan die Lucia.

VALENTINA : Hoe zou het nu met haar... Laat maar.

(Lucia komt op geslenterd, afhangende schouders. Isabella ademt in om te beginnen spreken, maar Dafne legt even haar hand op haar borst. Isabella knikt.)

DAFNE : Dag, mevrouw. Kunnen we u ergens mee helpen? We hebben wel weinig tijd, want we moeten een belangrijke wedstrijd voorbereiden.

LUCIA : *(snikkend)* Mijn hart is gebroken.

DAFNE : *(kordaat)* Daarvoor moet je bij een dokter zijn, niet bij ons. Wij hier, wij kennen alles van snelle auto's.

LUCIA : Hij ook *(wijst richting Otto)*.

(Otto schrikt omdat hij denkt te zijn betrappt. Onwennig schudt hij steeds van neen.)

LUCIA : Otto *(geladen pauze)* Otto is spoorloos. Ik kan hem nergens vinden.

DAFNE : Wij ook niet.

ISABELLA : Foetsie.

BAMBI : *Gone with the wind.*

VALENTINA : Weg.

OTTO : *(hoge stem)* Met de noorderzon verdwe...

LUCIA : *(irritatie)* Ja, ja, ik snap het al. Maar wacht!

(Lucia veert recht en ze stapt met gestrekte wijsvinger op Otto af.)

LUCIA : *(alert)* Jij... Wie ben jij?

OTTO : *(onzeker en hoog)* Ik, euh, ik ben...

LUCIA : Ik weet wie jij bent. Ik weet heel goed wie jij bent.

(Isabella, Valentina en Dafne schuifelen ongemakkelijk heen en weer.)

LUCIA : Jij wilt Otto van mij afpakken. Daarom hang jij hier rond! Ik ken jouw soort wel.
Ik zie het aan je gezicht.

(Otto pakt geschrokken zijn gezicht met beide handen vast.)

LUCIA : Ik draai u in de soep! Of verzuip u in dat olievat!

(Lucia wil Otto te lijf gaan. De anderen proberen haar tegen te houden. Don Piston komt op.)

DON : *(blaft)* Lucia!

(Lucia kalmeert en zet een stap achteruit.)

DON : Wat is hier aan de hand? Waarom val jij deze monteurs aan? Als de wedstrijd niet door kan gaan, dan vervallen ook de weddenschappen.

DAFNE : Die waarbij Bambi vrijgelaten wordt.

DON : **Corretta.** Dat klopt.

ISABELLA : Als we winnen, dan houdt Isabella haar fabriek en laat jij haar gerust.

DON : **Corretta.** Dat klopt ook.

VALENTINA : En de gokschulden van de professor?

DON : Die zijn al kwijtgescholden.

VALENTINA : *(verrast)* Hoe kan dat? Dat wil ik wel eens weten.

DON : Ach, monteurkje. Daar komt jullie baas wel snel achter. *(kijkt op uurwerk)* De kwalificatieronden, voor wie als eerste mag starten, gaan beginnen. Ik ga een mooi plekje langs het circuit zoeken. Het zonnetje schijnt, glaasje prosecco in de hand.

(Don Piston merkt Otto op en stapt erop af.)

DON : Wel, wel, misschien wil deze mooie verschijning mij vergezellen?

LUCIA : *(gromt boos)*

OTTO : *(hoge stem)* Neen, dank u, Don Claxon.

DON : Toe, **insisto**, ik dring aan.

OTTO : Ik ga passen. Het is zo goed als dat ik het gehad heb.

(Don Piston komt heel dichtbij.)

DON : *(sluw)* Niemand weigert een bod van Don Piston!

OTTO : *(piepend)* Dat weet ik.

DON : Kom, Lucia.

(Don Piston en Lucia maken aanstalten om af te gaan. Lucia richt zich nog een keer tot Otto.)

LUCIA : *(dreigend)* Niemand weigert een bod van Don Piston! *(sluw)* Maar nu was het heel verstandig van je om te weigeren. Manzieke vrouw!

(Otto kijkt geschokt de zaal in. Hij weet het allemaal niet meer. Don Piston en Lucia gaan af.)

VALENTINA : *(ongerust)* Is hij weg?

ISABELLA : Otto, jij moet nu onze racewagen besturen!

(Valentina neemt een (gesloten, moderne) helm en ploft die over Otto zijn hoofd.)

OTTO : *(mompelt iets onverstaanbaar, met veel handgebaren)*

DAFNE : Ik versta hem niet.

(Valentina neemt de helm weer van zijn hoofd.)

OTTO : *(luid)*... mijn gat!

ISABELLA : Wacht, wacht, Otto, opnieuw.

OTTO : *(over zijn toeren)* Jullie willen hier dat ik ga vlammen in die wagen, maar ik ben serieus van mijn buffelmelk. Lucia ziet me graag als Otto en haat me tegelijkertijd als Otta. En dan lopen ineens al die mannen nog achter mijn gat.

DAFNE : *(knikt)* Ah, vandaar die 'mijn gat'.

ISABELLA : Otto, er staat zoveel op het spel. Nu moet je je concentreren op een pijlsnelle tijd.

VALENTINA : Wie als eerste mag vertrekken, die heeft op dit circuit een enorm voordeel.

OTTO : *(ongerust)* Ja, maak me nog maar wat zenuwachtiger.

ISABELLA : *(bemoedigend)* Otto, jij kent die wagen het best.

VALENTINA : Het is geen winkelkarretje meer, want jij hebt er een vliegtuigmotor in gezet.

DAFNE : Ik wil gerust al die technische dingen nog wel eens opdreunen.

ISABELLA : *(snel)* Neen, neen, dat hoeft niet.

BAMBI : Otto, jij gaat voor mijn vrijheid zorgen! Nooit meer tomatenplukken in die verzengende hitte. *(flirterig)* Misschien kunnen we dan eens iets gaan drinken, wanneer dit allemaal achter de rug is.

OTTO : Overal behalve in Puglia.

(Otto gaat hoofdschuddend naar rechts.)

BAMBI : Wacht, ik ga mee. Ik wil het vanop de eerste rij allemaal meemaken.

(Bambi en Otto gaan rechts af.)

ISABELLA : De zenuwen gieren door mijn lijf.

VALENTINA : Wat er ook gebeurt, we slaan er ons samen doorheen.

ISABELLA : Ja, we kunnen allemaal samen nieuw werk gaan zoeken. Of als slaven bij Don Piston gaan werken. Ik durf niet gaan kijken, ik volg alles van hier wel.

(Geluid van een startende racewagen die dan wegscheurt. Salvatore komt langs rechts op.)

SALVATORE : Is Isabella hier? Ik weet dat dit niet het geschikte moment is, maar er moet me iets van het hart.

ISABELLA : Meneer, we staan klaar om aan een wedstrijd te beginnen.

SALVATORE : Dan kom ik later wel eens terug *(keert zich om)*

VALENTINA : *(houdt hem tegen)* Wacht, wacht, zeg het toch maar.

SALVATORE : Ik heb de recepten gestolen van Isabella haar lekkere soep.

VALENTINA : *(roept)* Jij hebt wat?

SALVATORE : Ik heb er enorm veel spijt van. Ik zat zo diep in de schulden.

VALENTINA : *(boos)* Dat is onvergeeflijk!

SALVATORE : Je hebt gelijk. Hopelijk zijn jullie wel eervolle mannen. Ik heb gefaald. Ik voel me zo miserabel.

ISABELLA : (*sussend*) Dat kan later allemaal wel geregeld worden.

(*Geluid van oude racewagen die op de achtergrond voorbijsnelt.*)

SALVATORE : Ik hoop dat ik het goed kan maken, want eerlijk gezegd, ik ben verliefd op Valentina.

VALENTINA : (*boos*) Zij moet je niet hebben!

ISABELLA : (*verbaasd*) Wat?

VALENTINA : Ik...ik ga met haar trouwen. In Puglia!

ISABELLA : (*verbaasd*) Wat?

VALENTINA : Ja, andere mecaniciens van het even mannelijke geslacht als ik, we hebben een stomende geheime, haast enkel fysieke, relatie.

SALVATORE : (*diepe teleurstelling*) Ach zo, ik begrijp het. Zou ze het me ooit kunnen vergeven?

VALENTINA : (*fel*) Nooit!

SALVATORE : Ze zal dan nooit met me terug naar de universiteit van Napels willen terugkeren. En ik, ik ben een ordinaire dief.

(*Geluid van andere oude racewagen die op de achtergrond voorbijsnelt.*)

DAFNE : Onze wagen gaat als tweede starten.

ISABELLA : Professor, dit moet nu echt tot later wachten.

VALENTINA : (*overdreven tegen Isabella*) Gaat Isabella dan helemaal niet kwaad zijn, andere mecaniciens van het even mannelijke geslacht als ik?

ISABELLA : Jawel, maar zonder fabriek is er geen nood aan recepten.

SALVATORE : Wat bedoelen jullie?

DAFNE : Don Piston en Isabella hebben gewed met als inzet de fabriek.

SALVATORE : Oei? (*aarzelend*) Kan je nog inzetten?

VALENTINA : (*boos*) Meen je dat, Salvatore Professore?

DAFNE : Rechter **Corroto** heeft dat reglement goedgekeurd.

SALVATORE : (*nadenkend*) Rechter **Corroto**?

(Salvatore slentert droef langs rechts af.)

VALENTINA : Ik ben zo kwaad op de professor. Dat hij ons dit gelapt heeft.

DAFNE : Ben je niet wat hard voor hem geweest?

ISABELLA : De professor is duidelijk verliefd op je. Ja, op de echte Valentina, niet op de mecanicien... van het even mannelijke geslacht als ik nu.

VALENTINA : *(fel)* Ik niet op hem.

ISABELLA : Ben je daar zeker van?

DAFNE : Don Piston zit hier eigenlijk achter. Op hem moeten jullie kwaad zijn. Op slinkse wijze krijgt hij zo alles in handen. We moeten die wedstrijd winnen, maar Ricardo mag als eerste starten. Het ziet er niet goed uit, dames. Euh, heren.

(Carlo en Ricardo komen op. Ze zijn duidelijk goed gemutst.)

ISABELLA : Hebben de heren zich van garagebox vergist?

CARLO : *(spottend)* Al die technische uitleg. Hydraulisch? Aerodynamisch?

DAFNE : Aan de wagen lag het niet.

RICARDO : Jullie eigen rijder is de zwakste schakel. Niet ik.

CARLO : Het was een slak, ja! Hoeveel seconden trager was hij dan jou, Ricardo?

RICARDO : *(trots)* Acht seconden!

CARLO : Als jullie iedere ronde acht seconden trager dan Ricardo gaan rijden, dan heb je na tien ronden... tijd voor een tasje soep! *(lacht luid)*

RICARDO : Hé, dat zou pas goede reclame voor zus zijn.

(Isabella moet zich inhouden om hem niet te lijf te gaan.)

CARLO : Over enkele minuten start de wedstrijd. Veel geluk! Ricardo, dit wordt een makkie.

(Carlo en Ricardo gaan lachend af. Otto komt hoofdschuddend op, helm onder de arm, niet meer als vrouw.)

OTTO : *(overdonderd)* Ik ben het kwijt. Ik kan het niet meer. Mijn hoofd zit vol met zorgen. Bambi dacht misschien dat zij...

ISABELLA : Otto, je moet je concentreren! Jij kan dit.

DAFNE : Kruip alstublieft weer in die wagen en win de race!

VALENTINA : Er staat zoveel op het spel!

(Lucia komt rechts op.)

LUCIA : *(kreet)* Otto! Daar ben je, schat. Waar heb jij gezeten? We moeten naar Puglia!

(Otto vlucht naar links.)

OTTO : *(bang)* Oh, neen! Houd haar tegen! Steek ze weer vol *kampernoelen*! Maar doe alstublieft iets.

(Isabella, Valentina en Dafne houden Lucia tegen en in bedwang.)

LUCIA : *(roept)* Hela! Ik word hier bepoteld door drie mannen!

(Isabella, Valentina en Dafne deinzen wat terug.)

LUCIA : Wie zei dat jullie moesten stoppen?

VALENTINA : Laat, Otto met rust!

ISABELLA : Hij moet nu een wedstrijd rijden.

DAFNE : Een van levensbelang!

LUCIA : *(roept)* Dan gooi ik me voor zijn wagen zodat hij niet kan starten.

(Lucia dendert ook langs links af. Otto komt langs rechts op, als vrouw.)

OTTO : *(bang)* Is ze weg?

VALENTINA : Otto, hoe lang kan je dit volhouden?

OTTO : Niet lang meer, vrees ik.

ISABELLA : Tijdens de race kan ze je niets maken. Zet haar even uit je hoofd.

VALENTINA : We beloven je, dat we het tijdens de wedstrijd zullen oplossen.

OTTO : *(hoopvol)* Echt waar?

ISABELLA : Echt waar, Otto.

OTTO : We starten dus als tweede. Ik zeg het niet graag, maar die Ricardo kan een stukje rijden! Dafne heeft gelijk. Ik ben de zwakke schakel.

DAFNE : Een helder hoofd, een goede start en we winnen die race.

ISABELLA : Waar is Bambi?

OTTO : Ze houdt de wagen in de gaten. Je kan niemand vertrouwen.

ISABELLE : Veel succes, Otto!

(Otto gaat langs rechts af.)

ISABELLA : Ga jij Lucia halen?

(Valentina knikt en gaat af.)

ISABELLA : *(kijkt publiek in)* Dit is het moment. Dit is dus het moment waar ik mijn hele leven naar toe heb gewerkt.

DAFNE : En als ze ons ontmaskeren?

ISABELLA : Maak je maar geen zorgen. Die mannen zijn enkel met zichzelf bezig.

DAFNE : Ik kan toch niet voor eeuwig met een snor rondlopen als ik wil praten?

ISABELLA : *(lachend)* Ze staat je eigenlijk wel.

(Luid motorgeronk weerklinkt, van één of twee oude racewagens.)

DAFNE : Ze gaan starten! Kom we gaan kijken.

ISABELLA : Ik durf niet.

DAFNE : Isabella, je moet. Jij moet je gezicht laten zien. Het geeft vertrouwen. Jij bent onze leider. Kom, we gaan kijken.

(Dafne steekt haar hand uit. Isabella neemt ze aan en ze gaan links af. We horen nu de start van een race: een aftelsignaal en twee wagens die wegscheuren. Isabella, Dafne, Valentina en Lucia komen rechts op.)

ISABELLA : *(gebalde vuist)* Dat was een goede start, maar we liggen nog altijd tweede.

VALENTINA : Otto stak Ricardo in die eerste bocht bijna voorbij. Maar Ricardo blokkeerde hem.

DAFNE : Ook, dat is racen, vrees ik.

LUCIA : Ik ga liever supporteren voor Otto.

ISABELLA : *(geschrokken)* Neen, neen, wacht!

LUCIA: Waarom hadden jullie mij nodig?

ISABELLA : Hoe zeg ik dit voorzichtig.

DAFNE : Otto wil je niet!

(Isabella en Valentina schrikken van de kordaatheid.)

DAFNE : *(haalt schouders op)* Je kan geen omeletten bakken zonder schalen te breken.

ISABELLA : Lucia, voor je begint te schreeuwen en te roepen, ga even zitten.

(Isabella, Valentina en Dafne krimpen in elkaar. Maar de uitbarsting blijft uit.)

LUCIA : *(gelaten)* Het was weer te mooi om waar te zijn.

ISABELLA : Liefdesverdriet kan heel veel pijn geven en het verwerken ervan is van belang om weer van het leven te kunnen genieten.

VALENTINA : Je moet het een plaats geven.

ISABELLA : Ergens in Italië is er een man die op je wacht.

LUCIA : Denk je?

DAFNE : Het kan ook Luxemburg zijn.

LUCIA : *(voorzichtig)* Of misschien iemand van jullie?

SAMEN : Neen, neen, neen.

ISABELLA : Lucia, humor kan bij de verwerking helpen. Veel lachen!

LUCIA : Er zal niets anders opzitten zeker?

DAFNE : Kom, we volgen de race!

(Het lied The Race van Yello begint. Tot de wagen in het nummer voorbij scheurt, ongeveer na 1m23: gaan ze in groep links even af, komen weer op en zitten even te niksen. Gaan ze als groep gehaast weer rechts af en komen weer op. Het is een snelle montage van hoe ze de race beleven en geregeld eens buiten gaan kijken.)

LUCIA : Wacht, ik weet eindelijk iets grappig!

VALENTINA : Ik ben benieuwd

LUCIA : *(trots)* Telkens er een wagen snel voorbij komt gereden, dan kan je een luide wind laten en niemand hoort die.

DAFNE : *(ongeloof)* Wat?

LUCIA : *(trots)* Wacht!

(Lucia doet alsof ze een wind laat, tijdens het geluid van de voorbij scheurende wagen.)

DAFNE : Ik snap het. Heel grappig. Maar kan je dat niet gewoon buiten doen?

ISABELLA : Wij moeten hier wel werken hé.

LUCIA : *(trots)* Wacht, wacht!

(Lucia doet opnieuw alsof ze een wind laat, tijdens het geluid van de voorbij scheurende wagen.)

DAFNE : *(ongeloof)* Ongelofelijk.

LUCIA : *(trots)* Ja, hé.

DAFNE : Zo bedoel ik het niet.

LUCIA : *(trots)* Wacht! Wacht!

(Lucia laat een luide wind, maar we horen geen wagen alleen de echte wind.)

ISABELLA : Lucia, er doen maar twee wagens mee.

LUCIA : Oeps! *(handen op de mond)*

DAFNE : *(blij)* Die wagen! Die eerste, dat was onze wagen! Otto moet Ricardo voorbijgestoken zijn.

(Iedereen juicht en springt op en neer, behalve Lucia.)

LUCIA : Ik mis, Otto!

ISABELLA : Je raakt er wel overheen.

DAFNE : Ik zal wel iets anders grappig verzinnen vooraleer we hier vergast geraken.

(Carlo komt op.)

CARLO : *(wappert met handen)* Bah, wat draaien jullie in die olie?

ISABELLA : Wat kom jij hier doen?

(Dafne fluistert Valentina iets in haar oor.)

CARLO : Ik moet toegeven. Jullie rijder doet het beter dan tijdens de kwalificatie. Het is haast spannend geworden.

(Dafne gaat rechts af.)

ISABELLA : Onze rijder heeft zich tijdens de kwalificaties wat ingehouden.

VALENTINA : In tweede positie kon de jager zijn prooi besluipen en op het juiste moment.
(stap naar voren) HAP!

CARLO : Heren, de wedstrijd duurt nog een tijdje. Er kan nog van alles gebeuren.

(Een band komt langs rechts aangerold. Valentina houdt de band tegen met haar voet.)

CARLO : *(lacht)* Jullie wagen is een wiel kwijt.

ISABELLA : *(schrikt)* Wat? Dat kan niet!

VALENTINA : *(bekijkt rustig de band)* Neen, dat is er geen van ons.

CARLO : *(overslaande stem)* Wat?

(Carlo snelt langs rechts af. Hij botst haast tegen Dafne.)

VALENTINA : *(lachend)* Isabella, rustig, dat was een grapje van Dafne.

LUCIA : *(lacht)* Dat was een goeie, lachen doet inderdaad deugd.

ISABELLA : Kom we gaan terug kijken.

LUCIA : Gaan jullie maar. Ik blijf even hier.

(Isabella, Valentina en Dafne gaan links af. Lucia blijft zitten en verwerkt haar verdriet. We horen terug een stukje van het nummer The Race van Yello, van ongeveer 1m20 tot 1m50, voornamelijk het refrein. Dan komen Isabella, Valentina, Dafne en Carlo op.)

CARLO : Met nog twee ronden te gaan ligt jullie coureur bijna een volledige ronde voor.
Er rest me weinig anders dan jullie te feliciteren.

ISABELLA : *(verrast)* Dat is zeer nobel van u, meneer.

CARLO : Jullie werken zo minutieus als een Zwitserse koekoeksklok. *(krijgt Lucia in de gaten)* Op de koekoek daar dan na. Wat scheelt er met haar?

VALENTINA : Lang verhaal.

CARLO : *(haalt schouders op)* Misschien kunnen we ooit samenwerken? Het zou zonde zijn om jullie talenten niet te benutten

ISABELLA : We doen niets zonder de toestemming van Isabella.

CARLO : Uiteraard en ik heb een belangrijke les geleerd vandaag. Hoe goed je ook denkt te zijn, er is altijd nog wel iemand beter.

VALENTINA : Is dat de enige les?

CARLO : Wat bedoel je?

DAFNE : Ben je niet te hard voor je dochter geweest?

CARLO : *(nadenkend)* Misschien wel. Ik wilde altijd zo graag een zoon, maar misschien is een dochter nog niet zo slecht.

VALENTINA : Isabella is een topvrouw. Je mag echt trots op haar zijn.

DAFNE : Misschien moet je dat af en toe meer tonen.

CARLO : Mmmm.

(Carlo gaat twijfelend naar de achtergrond. Isabella, Valentina en Dafne gaan dicht bij elkaar staan.)

ISABELLA : Wat krijgen we nu. Moet ik bijna alles verliezen en dan pas ziet hij zijn fouten in?

(Carlo grist plots het grote bord vast en rent naar de rechter deur.)

CARLO : *(heimelijk)* Haha! Idioten! Met dit bord laat ik jullie coureur denken dat hij onmiddellijk naar binnen moet rijden!

(Carlo loopt snel rechts af. Isabella, Valentina en Dafne achtervolgen hem in paniek. We horen geroep van de spelers en een wagen die bijna met piepende remmen tot stilstand komt. Wat later komen Isabella, Valentina en Dafne weer op.)

ISABELLA: Ik dacht even dat hij het echt goed wilde maken.

LUCIA : *(mokkend)* Typisch mannen.

VALENTINA : Het spijt me, Isabella. Maar sommige mannen veranderen nooit.

DAFNE : We liggen weer in tweede positie. Wat een rotstreek van je vader!

STEM : En de twee coureurs gaan haast gelijk de allerlaatste bocht in. Het wordt ongelofelijk nagelbijtend spannend tot de laatste seconde.

(Alles spelers kijken bang de zaal in. Doek. Het licht dooft.)

DERDE BEDRIJF

(Isabella, Valentina en Dafne staan te juichen. Naast hen staat een zegevierende coureur, met zijn helm op. Een fles cava wordt leeggespoet. Ook Lucia viert mee, maar niet al te uitbundig. Carlo en Ricardo staan er als geslagen honden bij.)

ISABELLA : Wij hebben gewonnen! *(zingt Queen)* We are the champions! No time for losers 'Cause we are the champions.

SAMEN : ... of the World!

VALENTINA : We hebben het gehaald! De zorgen van Isabella zijn van de baan!

ISABELLA : Je bent haar halfbroertje, heb je de naam van Isabella haar soep gezien toen je in de laatste bocht werd ingehaald.

DAFNE : Dankzij de snelste coureur ter wereld. Otto!

SAMEN : *(scanderen)* Otto! Otto! Otto!

(De chauffeur doet zijn helm af...het is niet Otto maar Bambi en haar snor is verdwenen.)

CARLO : *(plots alert)* Wel, wel.

ISABELLA : *(verrast)* Bambi?

VALENTINA : Bambi... uw snor.

RICARDO : Maar... maar dat is geen man?

ISABELLA : Bambi, heb jij onze wagen bestuurd?

DAFNE : Daarom waren we plots zo goed.

LUCIA : Waar is Otto?

BAMBI : Ja, Otto kwam naar de wagen. Maar Don Piston klampte hem aan en nam hem mee. En ik, ik ben dol op snelle wagens. Ik heb hem dan maar vervangen.

VALENTINA : *(bewonderend)* Waauw!

RICARDO : *(mokkend)* Maar dat is niet eerlijk!

VALENTINA : *(treiterig)* Oh neen? Vrouwen kunnen duidelijk beter racen.

CARLO : (*streng*) Helaas, dat mag niet, jullie vergeten het wedstrijdreglement. Het reglement dat rechter **Corroto** heeft beëdigd.

RICARDO : Pappa heeft volledig gelijk! Ik ben de winnaar! De soepfabriek is voor Don Piston.

ISABELLA : Maar waar is Otto dan?

(*Don Piston en Otto, als vrouw, komen langs rechts op. Otto is duidelijk dronken.*)

OTTO : (*zingt*) En we gaan nog niet naar huis, bijlange niet, bijlange niet.

DON : Deze dame heeft samen met mij van de wedstrijd genoten.

OTTO : (*richting publiek*) En het was verdorie goeie *Prosecco*.

CARLO : Don, Bambi heeft blijkbaar de wedstrijd gereden en dat mag niet.

RICARDO : Joepie!

DON : Bambi heeft ooit een peperdure wagen van een capo in de prak gereden. Het is een snelle dame, maar reglement is reglement. Lucia, ik heb er een soepfabriek bij.

LUCIA : Don Piston, jullie kunnen misschien naar Puglia gaan. Er zijn net twee plekken vrij gekomen.

DON : Dat is een heel goed idee, Lucia.

OTTO : (*dronken*) Oei, dat gaat een probleem zijn.

DON : (*begrijpt het niet*) Wat? Waarom?

OTTO : (*heft pruik op en droog*) Koekoek!

LUCIA : (*gilt*)

DON : Wat heeft dit te betekenen?

OTTO : Ah, niemand weigert een bod van Don Bombardon! Dus ben ik mee Prosecco komen zuipen (*hikt*)

CARLO : Vechten jullie je travestietenshow straks maar uit.

ISABELLA : Jij zag hem thans ook zitten, Carlo.

CARLO : Nietes! Bambi wordt gediskwalificeerd en mijn zoon Ricardo wint de wedstrijd.

DAFNE : Daar kan ik het helaas niet mee eens zijn.

(Dafne haar snor valt van haar gezicht.)

VALENTINA : *(stiekem)* Dafne, uw snor.

CARLO : Dat is ook al geen man, maar een vrouw.

DAFNE : Het kan me niet schelen! Ik vind niet dat je een wedstrijd mag bepalen op basis van het geslacht. Dat is pure discriminatie.

VALENTINA : Dafne, uw snor!

(Dafne heeft het nu pas door.)

DAFNE : *(terug verlegen)* Ik... ik...

ISABELLA : *(pakt haar schouder vast)* Neen, Dafne, je hebt die snor helemaal niet nodig om te praten.

CARLO : *(lachje)* Als jullie willen winnen wel, vrees ik.

LUCIA : *(glundert)* Mijn truc, mijn truc heeft geholpen.

(Kwaad trekt Isabella haar eigen snor af.)

ISABELLA : Hier zie!

CARLO : Isabella? Wat is hier allemaal aan de hand?

RICARDO : Zus?

ISABELLA : Wij, wij vrouwen, hebben jullie allemaal verslagen.

VALENTINA : Zo is dat.

BAMBI : En ik ben vrij!

CARLO : Niets van!

(Er ontstaat even discussie en geroep door elkaar, waar niemand wat van kan verstaan. Na een tijdje komt Salvatore op en iedere speler zwijgt weer.)

DON : Ah, hier is Salvatore. Iedereen wil toch altijd zo graag weten hoe deze man zijn gokschulden kwijtraakte. Wel...

VALENTINA : *(onderbreekt)* ...dat weten we al.

(Als laatste gooit ook Valentina haar snor op de grond.)

CARLO : Zij ook al? Nog eentje te gaan dan.

(Carlo gaat voor Lucia staan en hij doet alsof hij een snor van de bovenlip aftrekt.)

LUCIA : (schreeuw van pijn) Aaaaaaargh!

CARLO: (betrapt) Oeps.

SALVATORE : (bloeit open) Valentina. Dus geen huwelijk in Puglia?

VALENTINA : Salvatore, toch blijft het onvergeeflijk wat je gedaan hebt.

CARLO : (irritatie) Kunnen jullie dat straks allemaal regelen? (opgewekt) Haal nog maar zo'n fles champagne, want Ricardo is de winnaar!

RICARDO : (roept) Joepie, ik heb gewonnen!

ISABELLA : Nietes!

CARLO : Welles!

DON : Salvatore, geef eens dat wedstrijdreglement van rechter Corroto.

(Salvatore overhandigt enkele papieren. Valentina kijkt hem boos aan.)

DON : **Grazie.** Dank u. We zetten dat misverstand even recht. (leest voor) Tien uien, in fijne ringen, vijf teentje look, fijngesnipperd. (verbaasd) Wat? Wat is dit? Waar is het reglement.

SALVATORE : (knipoogt richting Valentina) Dat is thans het reglement dat ik van rechter Corroto heb gekregen. Hij stond nog bij me in het krijt.

LUCIA : Dat lijkt eerder soep.

ISABELLA : Lekkere soep.

(Don Piston verscheurt kwaad de papieren.)

VALENTINA : Die recepten kan hij al niet meer stelen!

SALVATORE : Don Piston, ik ben professor in de rechten, maar voor ik ging lesgeven, was ik zelf een rechter en ik vrees dat jullie wedstrijdreglement ongeldig is.

DON : Waarom?

SALVATORE : Discriminatie.

DON : Dames, denken jullie echt dat ik het zomaar opgeef?

ISABELLA : Salvatore, kan ik geen klacht tegen hem indienen?

SALVATORE : Omdat hij jouw fabriek onrechtmatig wilde stelen...

ISABELLA : ...omdat zijn tomaten te hard op die van mij lijken.

DON : Kom, Lucia. We zijn hier weg en neem Bambi weer mee.

LUCIA : Ik blijf bij hen.

DON : Wat?

OTTO : *(paniek)* **Mama mia!**

ISABELLA : Ik weet het niet hoor.

VALENTINA : Je hebt wel iemand nodig, want ik... Ik ben van plan weer naar de universiteit te gaan.

SALVATORE : *(glundert)* Echt?

ISABELLA : Ik wil het een kans geven, Lucia. Op twee voorwaarden.

LUCIA : En die zijn?

ISABELLA : Zet Otto echt uit je hoofd.

LUCIA : Ik zal mijn best doen.

ISABELLA : En Bambi krijgt haar papieren terug.

(Lucia haalt documenten uit haar zak en geeft ze aan Bambi.)

DON : Ongelofelijk. Wat een tijdverspilling. Vrouwen aan de macht, zeker.

(Don Piston maakt een wegwerpgebaar en hij gaat hoofdschuddend langs rechts af.)

DAFNE : *(ietwat verlegen)* En.. wat gebeurt er nu met de wagen?

(Isabella en Valentina knikken bemoedigend.)

DAFNE : *(herpakt zich)* De wagen waar bij onze achtcilinder motor de cilinderdiameter werd vergroot tot 94 millimeter? Die waardoor de capaciteit van 5660 kubieke centimeter kon worden bereikt?

VALENTINA : *(blij)* Ja, die, Dafne!

RICARDO : Die snelle wagen!

ISABELLA : Weet je wat? Wij richten **Scuderia Donne forti** op oftewel: renstal 'Sterke Vrouwen'

(Isabella, Valentina, Dafne en Bambi juichen even en klappen in hun handen.)

RICARDO : Hebben jullie geen rijder nodig?

VALENTINA : Die hebben we toch al? Bambi!

RICARDO : *(kuchje)* Een testrijder?

ISABELLA : *(uitgestoken hand)* Afgesproken.

(Ze schudden elkaar de hand. Carlo komt hoofdschuddend naar Isabella toe.)

CARLO : Gefeliciteerd, dochter.

(Carlo steekt zijn hand uit, maar Isabella schudt ze nog niet.)

CARLO : Vanaf morgen gaat de interest omlaag. Ik kan het verleden niet ongedaan maken, maar ik zal mijn best doen om in de toekomst een betere vader te zijn. Ik kan je vrijblijvend wat zakelijk advies geven om van je fabriek een internationale speler te maken.

(Isabella schudt nu zijn hand.)

VALENTINA : *(kordaat)* Haal die casino onzin van de zijkant van je wagen, zet er de naam van mijn soep op... en we hebben misschien een tweede wagen in ons team.

(Isabella, Dafne, Valentina, Lucia en Bambi keren zich naar het publiek. Ze nemen een kordate houding aan.)

ISABELLA : **Enzo Ferrari**... we komen er aan je verslaan! *(knipoog)*

(Het refrein van The Race van Yello speelt opnieuw terwijl het doek valt.)